

SPEJDERNES MAGASIN

December

1927

Ski- og Kælke-Sport.

Barneski, Birk (5')
komplet med Taabindinger 9,50

1 a Fyrreski (5 1/2—7 1/2')
komplet med Gummiplader, Taa- og Hæl-Bindinger ... 12,00

1 a Birketræsski (5 1/2—7 1/2') komplet med Gummiplader og Hvidtfeldt-Bindinger 19,00

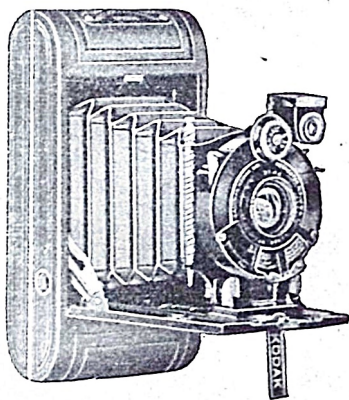
Extra Birketræsski (7—7 1/2') umonterede 22,00

Skistave — Born: 2,50, 3,50. — Voksne: 4,50, 6,00.

Sportskælker — Birk 85 cm 7,50, 110 cm 10,00, 125 cm 13,50

Ask 150 eller 175 cm 35,00

LEMBCKES FRILUFTSUDSTYR - Nørregade 15, K., Telf. Byen 4986

Den bedste Kammerat: — en Vest Pocket „Kodak“

Den er en god Ven, der aldrig er i Vejen. En god Kammerat, man altid kan stole paa. Den er let at omgaas — passer sig selv, naar man ikke har Brug for den, men er af overraskende Veltalighed, naar den skal fortælle om Oplevelserne. Den er en skarp lagttager, som lærer En at se Omgivelserne fra nye Sider, og den bidrager utrættelig til Ens Fornøjelse. — Kort sagt, den er den
..... bedste Kammerat.

Vest Pocket „Kodak“ Mod. B. Kr. 21,00

Vest Pocket „Kodak“ Ser. III
med SemiAnastigmat f. 7,9 „ 45,00

Vest Pocket „Kodak“ Ser. III
med „Kodak“ Anastigmat f. 6,3 „ 65,00

Box „Brownie“ „ 9,50

Nr. 2 Cartridge „Hawk Eye“ .. „ 8,50

Tag en Vest Pocket „Kodak“ med paa alle Ture!

En Vest Pocket „Kodak“ fylder intet, vejer intet og er altid klar til at tage gode, skarpe Billeder.

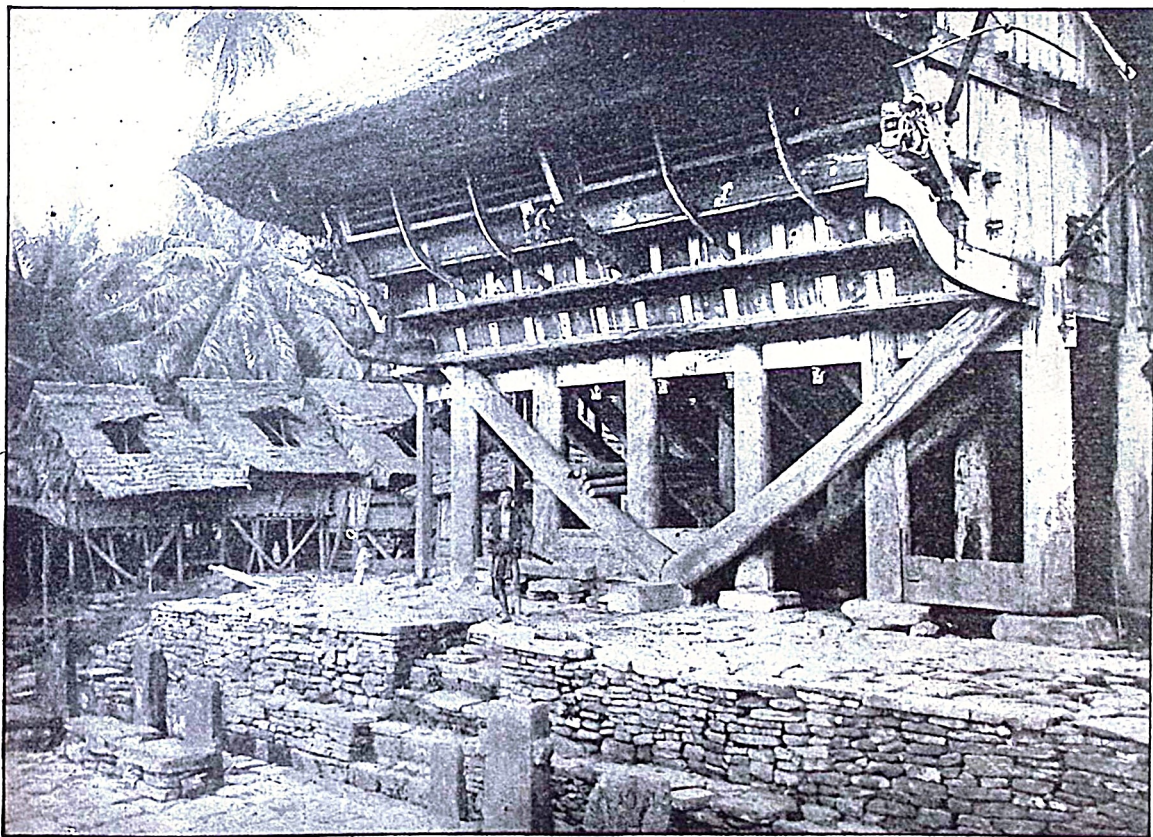
»Kodak«s faas hos samtlige Forhandlere af Fotoartikler.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

A W Ö G A H E. Af Dr. Lasarafóna.

Det maa have været omkring Aaret 1735, at Awögahe blev født i Byen Lahömi som Søn af Høvdingen Daruasalawa med Slavinden Buludalö. Høv-

Ovenstaaende gamle, interessante Høvdingehus fra Nias har Forfatteren til denne Artikel ladet nedrive og, sendt til Nationalmuseet herhjemme.

dingen havde ogsaa en anden Søn, Soroma, med sin rigtige Kone, Hinaja, og denne Søn skulde have været Faderens Efterfølger. Thi paa Nias kan under al-

mindelige Omstændigheder kun den, der tilhører den fornemste Slægt, snavel paa mødrene som paa fædrene Side, blive Høvding; og i Lahömi var der paa Grund af de mange Krige, der krævede saa mange Ofre, paa det Tidspunkt slet ikke andre end Soroma, der kunde gøre Krav paa Høvdingeværdigheden. Naar

men var nødvendige ved flere Lejligheder, som f. Eks.

- a. ved Begravelse af en Høvding,
- b. ved Bygning af et Høvdingehus,
- c. ved Indvielse af Guldsmykker og
- d. ved visse Fester.

Men Soroma faldt selv i Fjendens Haand og vendte ikke tilbage.

alle Fiskene og fulgte hende hjem fra Marken. Da Hinaja saa dette, vilde hun stille ham paa Prøve. En Dag, da hun kogte et Kvant Maal Ris til de to Brødre, gemte hun en Sialu, det er en meget stor Guldørenring, paa Tallerkenen under Risen, og da Faedo og Awögahe skulde til at spise, gik hun ud af Stu-

By i Aramö. Høvdingen og Næstkommanderende i Fæstdragt. Musik og dansende Kvinder.

ellers flere Personer ifølge deres Stamtræ kan gøre Krav paa at blive Høvding, træffes Valget efter Regler, der baade tager Hensyn til Alder og Klogskab.

Da Daruasalawa døde, var Soroma endnu ikke voksen, og da der ingen anden Høvding kunde vælges, maatte Hinaja foreløbig overtage Regeringen. Baade hun og Soroma længtes efter, at han skulde blive voksen og vise sig værdig til at være Høvding. Soroma vovede sig derfor trods sin Ungdom ud i Fjendens Land Aramö for om muligt at kunne bringe Hovedet af en Fjende med hjem. Afluggede Fjendehoveder var forresten paa Nias ikke alene Sejrstrofeer,

Da var Sorgen stor hos Hinaja, thi hun havde jo ikke andre Børn, og Byen havde ingen Høvding.

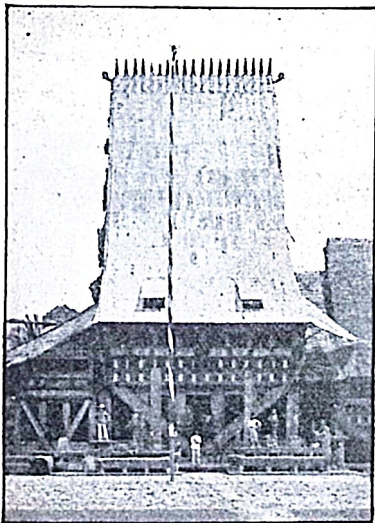
Awögahe var noget yngre end Soroma og var altsaa kun halvvoksen, da denne døde. Han var ogsaa yngre end Faedo, der ogsaa var Søn af Buludalö. Men der var stor Forskel paa de to Brødre. Awögahe viste fra lille af altid sin Stedmoder Hinaja den største Opmærksomhed. Naar han kom fra Fiskeri med Faedo, lagde han Vejen forbi Markhuset, hvor Hinaja arbejdede, gav hende

en. Faedo begyndte straks at spise, men Awögahe fik pludselig den Indskydelse at vende hele Portionen om, inden han begyndte. Han saa da straks Guldet og løb ind til Hinaja med det og spurgte: „Hvorfor har du lagt Guld i vores Ris?“ Men Hinaja omfavnede ham og sagde: „Du skal være min Søn og tage Hævn over Soroma, naar du bliver voksen“. Hinaja beskyttede ham siden som sin Søn, og Awögahe blev aldrig træt af at vise sin Moder Hinaja Opmærksomhed. Saaledes sørgede han bl. a. for en Stenbænk, hvor hun kunde hvile sig paa Vejen til og fra Marken.

Om som Tiden gik, havde Awögahe altid i Tankerne, hvorledes han skulde

hævne Soroma. Og Dagen kom, da han sagde til sin Moder Hinaja, at nu vilde han drage bort til Aramö. Hinaja befalede nogle af Mændene at følge ham, og de drog bort. I ni Dage og Nætter kunde Hinaja intet spise af Spænding.

Da Amögahe en Dag kom til den fjendtlige By i Aramö, nærmede han sig først Kilden, hvor han kunde vente at komme til at tale med enkelte Personer, uden at straks hele Byen lagde Mærke til den fremmede. Han havde klædt sig paa som Fattigfolk i Aramö og havde øvet sig paa at tale deres Dialekt. Han gav det Udseende af, at han hørte til i en af Nabobyerne og tilfældig kom forbi Kilden. Og der kom nu netop Horoma, en fornem Kvinde, som med sine Slavinder og nogle mandlige Ledsagere kom for at indvie nye Guldsmykker og en Binu, det er et præpareret Menneskehovede, ved at bade disse Ting i Kildens Vand. Awögahe kom ligesom tilfældig tæt forbi en af Mændene, som holdt sig i Baggrunden, og spurgte, idet han sagde Goddag: „Hvad er det for en Fest, I har i Dag?“ „Aa, det er Soromas Hovede, som nu er blevet præpareret færdig,“ lød Svaret. Saa vidste Awögahe, at han var kommet i det aller heldigste Øjeblik, men han lod, som om Svaret ikke interesserede ham videre og fortsatte sin Vandring. Men da han var kommet ind i Krattet, listede han sig

Et mere moderniseret Høvdinglehus med Zinktag, og Flagstang.

Høvding med Søn fra Macnemølø.

fra en anden Side tæt hen til Kilden, hvor Horoma nu skulde foretage Indvielsen alene, medens alle Ledsagerne ventede udenfor Badepladsen.

Awögahe sprang til og dræbte hende med et Sværds slag. Han bemægtigede sig alle de svære Guldsmykker, og efter at have stoppet Soromas Binu i sin dertil indrettede store Jakkelomme, flygtede

han derfra. Men det var besværligt at komme hurtigt væk med saa stor en Byrde. Da han var løbet et Stykke, hørte han allerede Raabene fra Horomas By, hvor man havde opdaget det skete, da man efterhaanden havde syntes, at Horoma blev noget længe ved Kilden.

Da saa han i Nærheden et Markhus, som tilhørte Byen Hili Gombu. Der stod

en gammel Kvinde og arbejdede. Der var intet andet Raad end at bede hende om Hjælp. Der var ingen Tid til lang Forklaring, men det behøvedes heller ikke, det var tydelige nok at se, hvad det drejede sig om. Den gamle Kone lod ham hurtigt lægge sig ned paa Jorden og tildækkede ham med Kartoffelblade,

Forum Kvinde i Restaurat.

som hun netop havde samlet til Svine foder. Og da hun saa, at det var umuligt at faa alle Blodsporene tildækkede, snittede hun sig i en Fart i Fingeren og lod Blodet løbe ikke alene paa Bladbunken, men overalt rundt om Markhuset. Og da Fjenderne kom, stod hun atter roligt og snittede Kartoffelblade. Da de saa den blodige Finger, opgav de deres Søger og gik bort. Saa fulgte Kvinden med Awogahe hjem til Lahömi.

Hinajas Stenbank er ikke flyttet. Den staar paa sin gamle Plads, nu langt fra Byerne, inde i Skoven ved en lidet benyttet Sti. Enhver, der hviler sig her, mindes Fortidens Bedrifter.

Dr. Lasaraföna.

FRA HOVEDKVARTERET

Propositioner for Korpslejrens Konkurrencer.

I. PROGRAM

A. Tropskonkurrencer.	B. Divisionskonkurrence.
a) Lejrspot.	a) Forhinderingsløb
1. Præcision	b) Bivuakbygning.
2. Lejrindretning	c) Meldings-Stafetløb
3. Lejrord., Renligh.	d) Tovtrækning
4. Madlavning.	e) Hjemstavnskuespil
b) Turn out.	f) Hemmelig Konkurrence
c) Vandreløjr.	
d) Kimsleg.	
e) Bueskydning.	

II. PROPOSITIONER

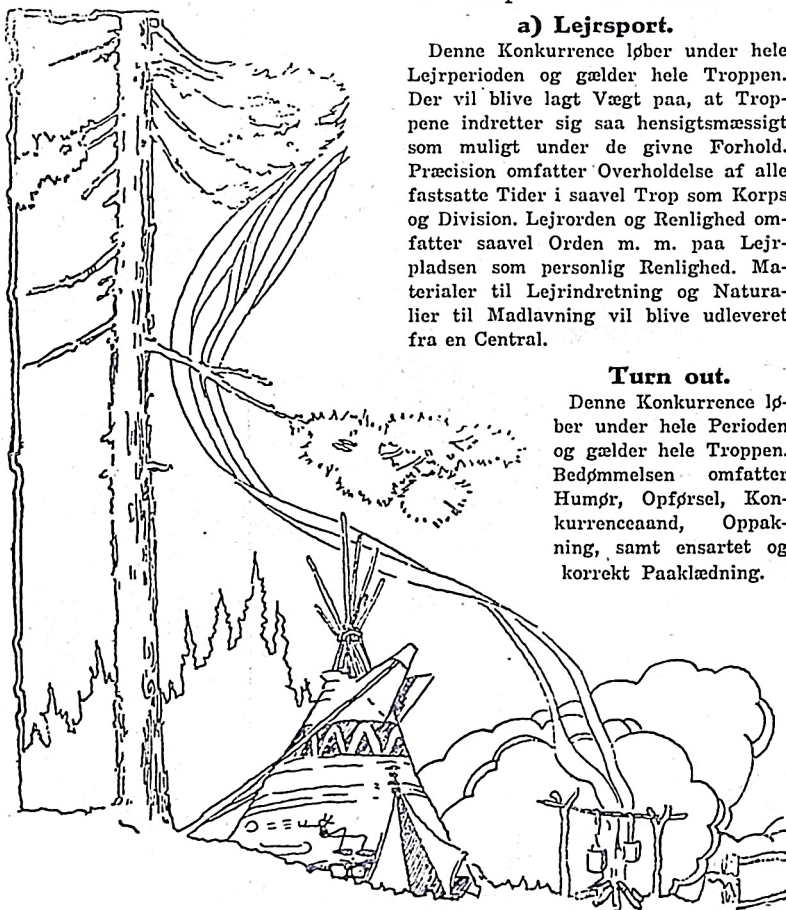
A. Tropskonkurrencer.

a) Lejrspot.

Denne Konkurrence løber under hele Lejrperioden og gælder hele Troppen. Der vil blive lagt Vægt paa, at Troppene indretter sig saa hensigtsmæssigt som muligt under de givne Forhold. Præcision omfatter Overholdelse af alle fastsatte Tider i saavel Trop som Korps og Division. Lejrorden og Renlighed omfatter saavel Orden m. m. paa Lejrpladsen som personlig Renlighed. Materialer til Lejrindretning og Naturalier til Madlavning vil blive udleveret fra en Central.

Turn out.

Denne Konkurrence løber under hele Perioden og gælder hele Troppen. Bedømmelsen omfatter Humør, Opførsel, Konkurrenceand, Oppakning, samt ensartet og korrekt Paaklædning.

c) Vandreløjren.

Hver Trop afleverer senest 3' Dagen efter Korpselejrns Begyndelse til Lejrledelsen en Rapport over, hvorledes Troppen er naaet frem til Lejren. Rapporten bør, foruden Beskrivelse af Turen med Angivelse af Varighed og Rute give Meddelelse om Iagttagelser undervejs af forskellig Art, saasom historiske, kulturhistoriske, botaniske, zoologiske o. s. v.

Det staar Troppene frit for paa hvilken Maade, de vil tilbagelægge Vejen fra deres Hjem til Lejren.

d) Kimsleg.

Hver Trop stiller en fast Patrulje (ikke sammensat for Tilfældet). Patruljen maa ikke tælle over 8 Mand. Patruljen faar 30 Sek. til at iagttage en Samling af 50—100 Genstande og 5 Minuter til samlet at udarbejde en Liste over de huskede Ting.

e) Bueskydning.

Hver Trop stiller 3 Mand. Hver Mand møder med sin Bue, der skal være af Naturtræ og lavet af ham selv. Han medbringer 5 hjemmelavede Pile. Der skydes 5 Skud paa 25 Meters Afstand efter 3-delt Skive af 1 Meters Diameter.

B. Divisionskonkurrencer.

a) Forhindringsløb.

Hver Division stiller et Hold paa 8 Spejdere, der skal være fra samme Trop. Holdets samlede Alder maa ikke overstige 120 Aar. Ingen Deltager maa være fyldt 18 Aar d. 1' Juli 1928. Mindst 5 Mand paa Holdet skal være 1' Kl. Spejdere, og mindst en skal have Samaritermærket. Løbets Længde er ca. 5 km.

b) Bivuakbygning.

Hver Division stiller en fast Patrulje paa højst 6 Mand. Ingen Spejder maa være fyldt 18 Aar d. 1' Juli 1928. Der vil blive givet 2 Timer til Bygning af en Bivuak. Kun de Materialer, der udleveres paa Stedet, maa benyttes. — Hver Patrulje stiller med 2 Økser, 1 Spade og 1 Stiksav.

c) Meldings-Stafetløb.

Hver Division stiller et Hold paa 10 Spejdere fra samme Trop. Sammenlagt Alder 150 Aar. Ingen Spejder maa være

1928. Divisionen maa udtage Deltagerne til Tovtrækning blandt samtlige Spejdere i Divisionen. Førere maa deltage. fyldt 18 Aar d. 1' Juli 1928. Første Mand modtager en mundtlig Melding, der gaar mundtligt igennem til sidste Mand, som afleverer Meldingen skriftligt til Dommeren. Afstand mellem Stafetterne er ca. 300 Meter. Points gives for 1) Nøjagtighed (tæller dobbelt) og 2) Tid.

d) Tovtrækning.

Hver Division stiller 2 Hold à 12 Mand, et Hold, hvis samlede Alder ikke maa overstige 180 Aar, et Hold med fri Alder. Ingen Spejder paa førstnævnte Hold maa være fyldt 18 Aar den 1. Juli

R A S K D A A D

Spejder vær vaagen! Det er det, du skal være. Ikke slentre Livet igennem med Ligegyldigheden hængende ned ad begge Mundvige og begge Hænder dybt begravet i Bukselommerne. — En virksom Ungdom, der er rede til at hjælpe, og som i Kraft af Mod, Vilje og Træning kan hjælpe — det er vort Maal.

Ovenstaaende lille Spejder, Buster Hoffmeyer af 2. St. Georg Trop, Københavns Divisionen, legede i Juli Maaned ude ved Havnen i Kastrup, da han pludselig opdager, at en lille 4-Aars Dreng er faldet i Vandet. Drengen var gaaet til Bunds, men Buster fik Øje paa hans Bluse og sprang resolut ud med Tøjet paa og fik Drengen bragt op paa Molen. — Det var raskt gjort af vor Spejder, ikke fordi han udsatte sig for nogen større Fare — men fordi han handlede — fordi han var vaagen! Raskt gjort Buster Hoffmeyer!

„Bruno Maar“.

Trækkets Længde er 2½ Meter. Skuldertræk er tilladt. Paaklædning: Skjorte, korte Benklæder, Strømper og Gymnastiksko uden Hæle, Pikke el. lign. —

e) Hjemstavnskuespil (Optog).

Hver Division kan deltage samlet eller med en større eller mindre Del af sin Styrke. Opvisningen skal illustrere en historisk Begivenhed indenfor Divisionens Omraade, eller vise en for Egnen karakteristisk Skik, Danse eller lign. — Konkurrencen kan foregaar dels om Dagen i eller ved Lejren, dels om Aftenen ved Lejrbaalet.

f) Hemmelig Konkurrence.

Hver Division stiller 1 Trop. Nærmere Instruktion gives Troppen umiddelbart før Konkurrencens Begyndelse.

III. ALMINDELIGE BEMÆRKNINGER

En og samme Spejder kan kun deltage i een af følgende Konkurrencer: A. d, A. e., B. a, B. b, B. c, B. d og B. f.

Kun følgende Konkurrencer er obligatoriske: A a og A b, samt alle Konkurrencer under B.

Ved Udregning af Alder regnes kun med fyldte Aar.

IV. BEDØMMELSER OG PRÆMIER

Den sejrende Trop i Lejrskolens konkurrencen (A. a.) faar tildelt en Rævehale samt faar Ret til at føre Korpsets Stander indtil næste Korpsturnering.

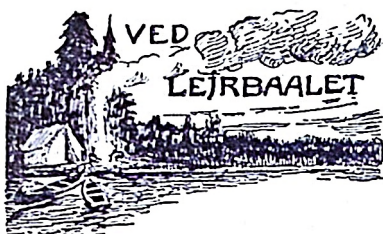
Den sejrende Division i de samlede Konkurrencer under B faar tildelt en Rævehale samt faar Ret til at føre Korpsets Fane indtil næste Korpsturnering.

Der udsættes iøvrigt Standerplader som Præmier i de forskellige Konkurrencer.

Der findes ingen samlet Bedømmelse Sted af Konkurrencerne under Gruppe A.

V. PRIVATE KONKURRENCER

Saafermt Tider og Forholdene tillader det, vil der blive Mulighed for Troppene til at udfordre andre Troppe til Konkurrencer i f. Eks. Løb, Spring, Stenkast, Boldspil, Svømning o. lign. Disse Konkurrencer vil blive arrangeret af Korpset, men vil faa et ganske uofficielt Præg.

Mænd.

For kort Tid siden bragte Aviserne Meddelelse om, at en stor italiensk Passagerdampner med 1200 Passagerer ombord var gaaet under i Atlanterhavet nær den sydamerikanske Kyst, og at næsten alle var omkommet. Dog allerede Dagen efter reddede man, at de fleste var blevet reddede, og de mange Mennesker har vel glædet sig over, at Ulykken ikke fik større Omfang; men saa er det hele glemt, hver Dag bringer jo saa meget Nyt.

For os Spejdere er der dog Grund til at tænke lidt mere over dette, vi, der hver for sig har sat os som Maal at blive *Mænd*.

Det er mørk Nat paa et oprørt Hav, intet Skib i Sigte, intet Land i Sigte. Den store Passagerdampner glider gennem Vandet; alle er saa rolige, som de har været alle de Dage, det store Skib har været undervejs. Pludselig opskræmmes alle af en Eksplosion. I et Nu forstaar man, at Livet staar paa Spil. Alle Passagererne er optaget af en eneste Tanke: „Hvad vil der ske“, og alt Mandskabet tænker: „Hvad skal der gøres“. De 1200 Passagerers Liv afhænger i det Øjeblik af, om Mandskabet er sin Opgave voksen, om det er *Mænd*. Forvirringen blandt Passagererne gør Arbejdet endnu vanskeligere. Musikken vedbliver at spille for at berolige Folk, for at give dem Indtrykket af, at Faren ikke er saa stor, og for derved at lette Arbejdet for Kaptajnen og hans Mænd. Musikerne blev paa deres Plads til Skibet gik ned.

Radiotelegrafisten raaber ud over det store mørke Hav sit *S. O. S.* gennem den traadløse, raaber og raaber ustandseligt, til Skibet og han selv forsvinder i Bølgerne. Han ved, han er den eneste, der kan skaffe Hjælp udefra, og derfor bliver han ved sit Apparat uden Tanke paa at redde sig selv.

Hans Mod og Standhaftighed bragte

Redning til Hundreder af Mennesker. Hans Raab i Natten om Hjælp blev hørt. Flere Skibe drejede ud af deres Kurs og stævnede for fuld Kraft mod Ulykkesstedet, alle bemanded med Mænd parate til at vove deres eget Liv for at redde andre. I Løbet af ganske kort Tid var det lykkedes ude paa Atlanterhavet midt i Natten at stævne saa mange modige og handlekraftige Mænd sammen, at over 800 Mennesker blev reddet fra at drukne i det oprørte Hav.

Og et endnu bør vi huske. Den Mand, der havde Ansvar for Skibet, blev paa sin Post til det sidste:

Kaptajnen stod paa sin Komandobro, da Skibet gik ned.

I Bjærgene.

Jeg er paa Vandring i Bjærgene i disse Dage, og her møder jeg mange Mænd af samme Støbning som de Spænd, der ved Sydamerikas Kyst hævdede Spøfkenes Ry for Mod og Handlekraft. Her i Bjærgene har man kun sig selv at stole paa, og ofte er Vandringen farlig nok; derfor møder man udenfor Turistruterne kun stærke og sunde Folk. Jeg husker et Aar, jeg var hernede, hvor jeg saa, at Vandring i Bjærgene kræver Mod og Udholdenhed. Vi var tre Kammerater, der i to Dage maatte vente paa, at Snestormen skulde lægge sig, for at vi kunde komme over Gletscherpasset. Den anden Dags Morgen sagde vor Bjergfører til os: „Vejret klarer lidt op, maaske kan vi starte ved Middagstid.“ Men allerede tidligt om Morgen begav fire østrigske Vandrefugle, hvoraf den ene var en ung Pige, sig paa Vej. De var vante til at rejse deroppe i den evige Sne. Vejret klarede op, og vi drog afsted ved Middagstid. Da vi omtrent var oppe i Passhøjde, brød Snestormen løs igen, men takket være vor dygtige Fører naaede vi Bjerghytten, selv om det blev sent og mørk Nat. Vi ventede at finde de fire Vandrefugle i Hytten, men de var ikke kommet, skønt de var taget af Sted fire Timer før os. Da jeg spurgte Bjergføreren, om han mente, de vilde finde Vej, svarede han med et Skuldertræk: „Sie sind kaput“. Vi tilbød ham en Dags Løn, hvis han vilde søge efter dem, men han sagde, det var haabløst. Sneen fæg mod Hytten, og Stormen ruskede, saa at man frygtede, at Staal-

bardunerne, der holdt Hytten fast til Klippegrunden, vilde sprænges.

Heller ikke, da vi tilbød at betale hans Kammerat for at gaa med ham, vilde han gaa.

Det var en forfærdelig Tanke for os, at medens vi sad lunt inden Døre, sloges de fire Mennesker derude for Livet ganske alene, og tilsidst forlangte vi, at han skulde følge os, saa vilde vi selv gaa, for vi følte os styrket efter de Par Timers Hvile. Men han vilde ikke følge os, og at gaa ud alene vilde for os være ganske haabløst, da vi ikke vilde kunne orientere os i Mørket, men kun kunde hjælpe til med at bære de fire, hvis vi fandt dem.

Saa bad vi ham i det mindste affyre nogle Pistolskud, saa at de derude kunde høre, hvor Hytten laa, men det turde han ikke, da han var bange for, at Skudene vilde fremkalde Lavineskred; der skal en saadan Dag saa lidt til at faa Sneen til at skride.

De Timer hører til de forfærdeligste i mit Liv. Det at vide, at Mennesker i ens Nærhed er i yderste Livsfare og saa at være ude af Stand til at hjælpe, er forfærdeligt. Endelig hørte vi nogen ved Døren, og ind tumlede den ene af Vandrefuglene. Han bar to Rygsække og havde ingen Vanter paa. Kun de, der selv har vandret i Snestorm i den evige Sne, ved, hvad det vil sige at skulle holde om sin isende kolde Bjergstav med nøgne Hænder. Han var saa forkommen, at han intet kunde sige, men lidt efter kom de to andre unge Mænd bærende den unge Pige imellem sig.

I over tolv Timer havde de været undervejs. Den, der kom først til Hytten, havde laant Pigen sine Vanter, baaret hendes Rygsæk og traadt de Spor i Sneen, som hun skulde træde i. De to andre unge Mænd havde baaret hende og selv traadt deres Spor. Og de Spor er dybe. Man synker ned til Knæene i Sneen, og der skal Kræfter og Udholdenhed til en hel Dag at træde Spor. Der er ingen Tvivl om, at havde de ladet den unge Pige i Stikken, havde de været sikre paa at naa frem. Men der var hos dem heller ingen Tvivl om, at de hellere alle vovede Livet, end de efterlod den ene.

Den, der har tilbragt en lang, lang Aften i fortvivlet Venten oppe i den evige Sne, med Snestormen hylende i Mørket udenfor Hytten og tilsidst set

disse tapre tre Vandrefugle gaa sejr-
rigt ud af Kampen mod Kulde og Sne
og Mørke, fordi de havde Vilje og Ud-
holdenhed, kunde ønske, at al dansk Ung-
dom var som disse tre Vandrefugle.

W. Holm

udkommer 15. December.
36 Sider — Farveomslag af Axel Ma-
tiesen. — Af det righoldige Indhold
nævner vi kun:

**Jul under alle Himmelstrøg
i Tekst og Billeder.**

**Bueskydningen gennem Tiderne
meget rigt illustreret.**

**Glimrende Fortællinger af de bedste
danske Drengébogsforfattere.**

**Interessante og belærende Artikler
af forskellig Art.**

**Mange spændende og morsomme
Præmieopgaver af alle Slags for
saavel ældre som yngre.**

**Enhver Køber er Deltager i »SM«
store Julelotteri med flere
Hundrede Gevinster.**

Prisen er uforandret

35 Øre.

**Bestil det i Tide hos
Din Tropsfører.**

JULEGAVER

Det er let nok at give Gaver, naar
man har Penge nok — men det er
ikke særlig morsomt, og heldigvis heller
ikke det, alle Modtagere sætter mest
Pris paa.

En lille Ting, man har lavet selv, væk-
ker oftest mere Begejstring end en i
dyre Domme indkøbt Salgsvare — fordi
den er mere personlig og vidnes om, at
man har interesseret sig for Tilfældet.

Her er Masser af Ting at vælge imel-
lem, og dem kender I sikkert — men
det jeg vil fortælle jer lidt om, er og-
saa blot, hvordan I kan lægge et per-
sonligt Arbejde i indkøbte Genstande —
for helt undgaa dem kan man jo ikke.
Det simpleste er at pakke Gaverne ind i
smukke Papirer, pynte dem med Gran,
naar det er til Julen — eller paa anden
Maade ved mere almindelige Lejlighe-
der.

Der findes Masser af Variationer i
Denisons, men man kan godt nøjes med
alm. Silke- eller Glanspapir.

Her er et stort Felt og rig Anledning
til at give Fantasien Spillerum, og er
det fikst gjort, vil det altid vække Glæ-
de — ikke mindst ved Juletid, hvor
man i Reglen er mange samlede, og hvor
det gælder om at gøre det Hele saa fest-
ligt som muligt for hinanden.

Saa kan man gaa videre til mere om-
fattende Ting, fremstillet af Pap, Kar-
ton og forskellige morsomme Papirer,
men husk, at det kun drejer sig om
„Indpakning“, at det gælder om at
træffe den rette Grænse for det Arbej-
de, der lægges i disse — kort sagt —
for at Modtagerne ikke skal føle sig
forpligtede til at opbevare dem.

Inden jeg gaar over til at give jer
nogle Expl. paa, hvad der kan laves,
skal jeg blot nævne, at det bedst eg-
nede Karton, man kan faa, er det saa-
kaldte Excelent- eller Stof-Karton —
ridset for med en skarp Kniv, kan det
bjes uden at knække, og det er meget
let at male paa.

Tusch kan faas i alle Farver og er
meget let at male med; Skæringen slip-
per I lettest fra med en Bogbinderkniv;
denne kan faas i Handelen og koster
1,00 à 1,50 Kr.

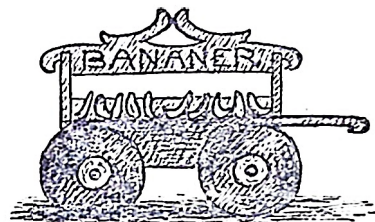
Saa gaar vi over til Expl., som I selv-
følgelig kan benytte — men morsom-
mest var det jo, om I selv kunde finde
paa noget. —

4½ Gramofon Plader.

Nr. 1

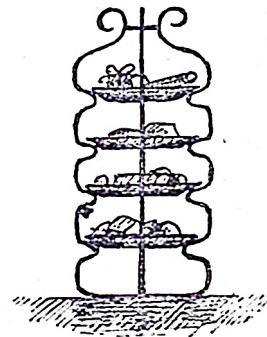
En ret stor, aflang Papæske forsynes
i Bunden med 2 Træpinde — paa tværs
— herpaa anbringes Pladerne som Hju-
lene paa en Vogn.

Et Stykke Pap, samme Længde som
Æsken, men noget bredere, bukket over
Midten paa langs og lægges ned i
Æsken.

2 Træpinde gøres fast i Enderne af
Æsken og forbindes med et smukt Pap-
stykke. En Trækstang, lidt Maling og
„3 for 25 Øre“, „Bananer er godt“ fuld-
ender en rigtig god Bananvogn, der saa
tilsidst blot skal fyldes med denne her-
lige Frugt.

4 Tallerkener (til hele Familien) plus Smaagaver til de en- kelte Medlemmer.

Nr. 2
Lav af Staaltraad, 4 Stk., et Stativ
— noget i Retning af en gammeldags
Madspand — se Tegningen — anbring
Tallerkenerne — og læg Smaagaverne
heri — een i hver. Pynt det hele med
Gran.

En Kulkasse til hele Familien og Smaagaver til de enkel- te Medlemmer.

Nr. 3

Udfør af Karton nogle Æsker i Form
af Briketter, mal dem sorte, anbring Ga-
verne heri og læg dem i Kassen.

Pengegaver. — store og smaa.

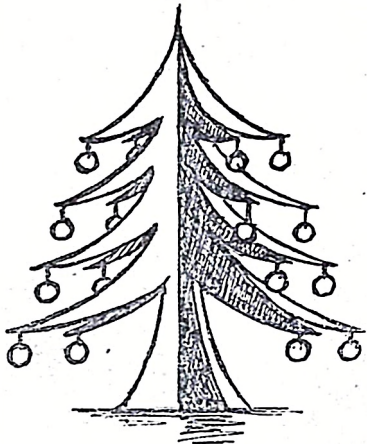
Nr. 4

Lav en Svinesti af en Trækasse, hvor den ene Side erstattes med et Tremmeværk. —

Køb en stor og nogle smaa Ler-Spa-regrise, lav et lille Ædetrug, fyld det med Chokolade ell. lign. og anbring det hele i Kassen — lidt Træ- eller Papiruld i Bunden forhøjer Virkningen. — Pengene fordeles naturligvis i Grisene.

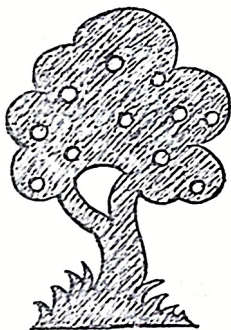
Lav af Pap et Juletræ.

Nr. 5

Pak Mønterne i brunt Papir og hæng dem paa Grenene.

Lav af Pap et stiliseret Træ,

F. Eks. som Tegningen. Skær Huller for Mønterne, kløb Pap paa Bagsiden, og kløb eller bind Mønterne i de fremkomne Fordybninger. — Med lidt god Vilje kan det godt ligne Frugter.

En Armring.

Nr. 7

Lav en rund Papæske med Laag og anbring et lavet „Krammerhus“ (Kegle) paa dette — øverst en Ben- eller Messing-Ring.

Kløb Fugle-Glansbillede paa selve Æsken og mal med Sølvbronce Tremmer som paa et Fuglebur.

Hæng Armringen i Laaget og anbring en kunstig Fugl i denne.

Forbind saa Æskens Overkant og Laagets Underkant med smalle Silkebaand — f. Eks. med 1 cm Afstand — og du har et fikst Fuglebur.

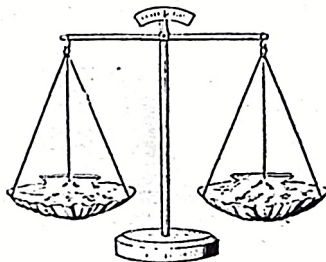
En Butik —

Nr. 8

særlig en Købmandshandel vækker altid Jubel.

Rammen, selve Butikken udføres af en Trækasse — Hylder, Disk m. m. af Cigarkasser — Skuffer f. Eks. af Tændstiksæsker. — Inventar som Krukker, Glas, Kurve m. m. kan købes i Legetøjsbutikker, men er hele Arrangementet stort nok, kan man bruge f. Eks. Liebig's og Creme-Krukker, samt forskellige Glas fra Medicinkassen.

Sække til Gryn og Mel laves af Lærred — og tilsidst udsmykkes det hele med Skilte, Prissedler og lign. Varerne lægges paa Plads. En Vægt bør ikke mangle. Du kan lave den af Muslingeskaller.

Bøger.

(2 Eksempler).

Nr. 9

Teaterhistorie:
Læg Bogen i en flad Træ- eller Papkasse. Anbring paa Længdesiden en Proscenium (Forside) og fastgør til denne en Rundhorisont af mørkeblaat eller sort Karton — anbring nogle Sætstykker (Kulisser) f. Eks. Træer — i hvidt Karton — find nogle morsomme Billeder i et ill. Blad og klip fra Amatørbilleder din Families Hoved ud og sæt paa Billederne. Disse anbringes som Skuespillere, og du kan tro, at din Onkels Hoved f. Eks. Jeppe i bar Skjorte vil vække Jubel, for ikke at tale om din rare gamle Tante paa en gallopperende Islænder. Man kan faa nogle smaa Juletræslygter med farvede Glas, der bevæger sig ved Varmen fra Lysen — disse anbragt bag Prosceniet giver en fantastisk Belysning.

Konerne ved Vandposten (Knut

Hamsun).

Bogen lægges i en Æske og ovenpaa anbringes et Gaard-Interiør med en Vandpost og nogle Koner.

Dette kan f. Eks. laves i Karton, eller hvad mener du om Marcipan.

Hvad Bøger angaar, kan man næsten altid finde paa noget, enten svarende til Titlen eller til en Episode i Teksten.

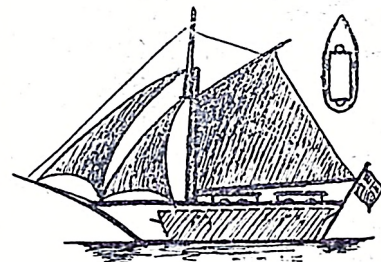
En anden fiks Idé — køb et Grødfad, læg dine Gaver heri, og lad en Konfektur-Forretning anbringe et Lag Julegrød oveni — den fremstilles naturtro af Marcipan og Kakao som Kanel. — Selvfølgelig skal der ogsaa anbringes en Træslev. — Baade Fadet og Slevten er jo samtidig en udmærket Gave til Mor.

En Tøj-Hund.

Nr. 10

Lav af en Papæske et Hundehus. — Tegn. til et saadant kender du — og du kan tro, at lille Bro'r bliver meget gladere ved „Trofast“, end om du kommer med den i et Stykke graat Papir.

En Dækketøjskuv.

Nr. 11

omdannes let til det herligste Sejlskib — blot ved Hjælp af Pap, et Kasteskaf og noget Sejlgarn, samt af nogle Æsker, der kan danne Kahytter, eller om du vil — Styrehus. Om du har Raad og Lejlighed, virker det ikke kedeligt, om Lasten er fyldt med „Skibsproviant“.

En Træflugt.

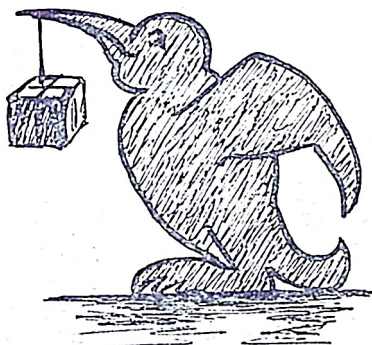
Nr. 12

(Højde 50—60—70 cm)

kan udføres efter mange morsomme Tegn. — hvad mener du f. Eks. om denne lille Neger-Boy, der kan overbringe Bedstefader hans Julegave — og saa kan han ovenikøbet senere bruges til at staa parat med Askebægeret eller Bedstefars Aften-Toddy.

Eller om denne Lykkefugl, der overbringer sin Gave i Næbbet.

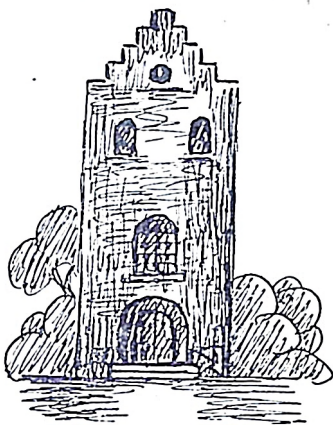
Begge males med stærke Farver.

En Bordklokke til Mo'er.

Nr. 13

Begynd med en firkantet Træbriks og byg om denne i Karton et Kirketaarn — anbring Klokker under Taget.

En morsom Gave til en Spejderkammerat

Nr. 14

er et Lejrpanorama udført i Karton — det kan jo udføres i alle Størrelser efter de specielle Gaver, du vil give ham — for Gaverne anbringes i Teltene, og saa maa disse og de øvrige Forhold være afpassede, alt efter om det nu er en Lommekniv, en Lommelygte, eller hvad det nu kan være.

Til sidst en lille Ide til et

Bordkort.

Nr. 15

naar dine Spejderkammerater kommer til Fødselsdagsgilde. —

Lav af Tegnepapir nogle Pyramider Telte, f. Eks. 8 cm høje — skær dem op i Midten af den ene Flade og bøj Siderne lidt ud. Find saa nogle egnede Amatørbilleder af Kammeraterne, klip dem ud og klæb dem paa Indersiden af Teltet, saaledes at man ser Hovedet og Overkroppen stikke frem — det er meget morsommere end et alm. Kort med Per — Ole og Hans Christian.

Kære Onkel — nu sidder du godt.

Et Øjeblik —

Da Onklen saa sit Fotografi, var han alt andet end tilfreds.

HØVDINGESØNNEN

(Af Jürgen Jürgensen.

Nedenstaaende aftrykker vi med Forfatterens venlige Tilladelse et Kapitel af Kaptejn Jürgensens sidste Bog: „Høvdingesønnen“. — Efteraarets gladelige Begivenhed indenfor Ungdomslitteraturen. Det handler om nogle af de mange spændende Oplevelser, som de unge Negerdrengene oplever undervejs for at møde det store Eventyr, de har hørt om — den hvide Mand. Det lille Kapitel er som en straalende lille, afsatet Fortælling.

De vandrede til Aften den første Dag og hele den næste. De mødte en Flok Elefanter, et Par Antiloper og nogle Perlehøns. De kom ogsaa flere Gange hen under vandrende Abeflokke, og de hørte Papegøjer og andre Fugle skrike. Men de saa intet Menneskespor, og der tilstødte dem ellers ikke noget. Om Aftenen den anden Dag overvældede Trætheden dem paa et Sted, hvor der var Højskov med glatte Stammer og næsten ingen Undervækst. Da var de saa trætte, at de ikke kunde tænke paa at gøre Ild. De spiste den sidste Stump Maniok og faldt i Søvn. Ud paa Natten vækkedes de af en Leopards Tuden. De laa stille og lyttede. Et Stykke Tid hørte de ikke mere til den og var atter ved at falde i Søvn. Da kom Lyden igen fra samme Kant og nærmere ved. Dyret fulgte aabenbart deres eget Spor. Og nu svarede den anden Leopard langt borte i modsat Retning. Snart efter var der fire. En af dem syntes at bevæge sig hurtigere end de andre og hele Tiden at være tættere paa dem. Den havde en mægtig Røst og førte hele Tiden an. Leoparderne i Bessombo maatte være store og vilde. Drengene havde tit ligget hjemme i Bomputu om Natten og lyttet til den fjerne Tuden, men de havde aldrig hørt Stemmer som disse. Leoparderne her var maaske af den Slags, der ikke alene angriber ubevæbnede Kvinder, naar de gaar til Kilderne i Skoven, men ogsaa Mænd med Knive. Dyrene kom langsomt imod dem fra alle fire Verdenshjørner. Der var ingen Tvivl mere. Det var dem, de var ude efter. De sad lige i Midten af Dyrenes Kredse. Flugt var umulig. Op i de glatte Træer kunde de ikke komme. De fik Fyrstøjet rodet frem af Kurven. Det var vaadt efter Dagens Dukkerter. Mens Boko rullede løs af alle Kræfter, fandt Lokongo i Mørket lidt tørt Mos, nogle Kviste og nogle Stykker nedfaldent Træ, af hvilke han ordnede et Baal. Samtidig udstødte han høje Skræmmehyl og Skældsord. Alligevel kom den frygtelige Tuden stedse nærmere. De hørte en Kvist knække under det forreste Dyr. Snart saa Lokongo ogsaa et Par Ildkugler lyse inde i Skoven. Han var ikke helt klar over,

hvor langt de var borte, men den indbyrdes Afstand imellem dem var stor. Han skreg vildere og vildere. Forhaanelser til Dyrene og Opsang til Boko skiftede med hinanden. Det gjaldt kun om, at Ordstrømmen var uden Afbrydelse.

— Din Menneskeæder! Dit Skovbæst! Dit Bessombovin! skreg han og fortsatte i samme Aandedræt:

— Ild, Boko! Ild — ild, Boko! ild — ild, Boko — ko — ko — ko!

Dyrene lod sig aabenbart ikke skræmme. Snart var der to Par Ildpjne, som stirrede paa Lokongo. Men han holdt sig til det forreste Par, som tilhørte den vældige. Paa Afstand borede han sit Blik ind i dem med uhyre Kraft. Jo mere han følte Faren trække sammen om dem i Mørket, des mere opfindsom blev han ogsaa. Han lo af fuld Hals, og han gråd. Han peb, og han hylede. Han slog Smæld i Luften med Maatterne og klaskede sig paa Laarene, saa det sved. Men det hjalp ikke. De tudende Dyr rykkede stedse nærmere. Nu kunde de høre, hvorledes den forreste trak sig frem paa Bugen gennem det visne Løv og piskede det med Halen. Da slog Lokongos Stemme Klik. Den vilde ikke frembringe en Lyd mere. Han stillede Lerpotten omvendt paa Jorden, tog et Stykke Træ fra Baalet i venstre Haand og dundrede løs, saa den truede med at springe. Sin højre Haand holdt han knuget om Kniven. I hans Hjerter opstod en vældig Vrede. Hans Hævnførelse overfor Dyret, som truede og opskræmte ham, blev saa mægtig, at han ønskede, det vilde springe, for at han kunde komme til at sønderlænge dets Side med sin Kniv. Men da kom der pludselig Ild. Den brændte med det samme, som en Aand paa én Gang havde stillet sig paa Menneskenes Side overfor Dyrene. I ét Nu havde de Fyr i Mosset, de tynde Kviste og det tørre Træ. Flammerne slog højt op i Luften. Buske traadte frem af Mørket. Træerne afslørede deres Stammer og Grene helt op til Toppen. I Ildskæret saa de Bagkroppene af et Par store Dyr, som luskede bort, knurrende.

Da de nu havde Ild, og de var udtømt for Levnedsmidler, besluttede de den næste Morgen at søge en sikker Lejrplads i Nærheden, hvorfra de kunde jage og samle Forraad til Rejsens Fortsættelse. De trak Lod om, hvem der skulde gaa ud og søge. Boko trak den korteste Pind. Lokongo blev ved Ilden og deres Sager. Det varede ikke længe, inden Boko kom tilbage. Han havde fundet et Sted. De tog hver et Stykke glødende Baaltræ med sig. Lejrpladsen var en lille trekantet Ø, dannet af to sammenflydende Bække og bevokset med tæt Underskov. Her kunde Leoparderne ikke forstyrre deres Nattero. De byggede sig en Hytte og samlede sig et større Forraad af Brændte. Lokongo rendte paa en Fasan, som han skød. De kogte Suppe, blev mætte og sov som Sten.

Her boede de nu i flere Dage, hvor mange vidste de ikke. Maaske var det fire, maaske syv, maaske endnu flere. De levede af Fugle og Aber, som de skød, af Rødder og Planteskud, som de gravede op i Skovbunden, af Frugter og Bær, som de hentede oppe i Trætoppene, eller som faldt ned til dem. De fik baade ristet og kogt, fast og flydende Mad. Det var ganske vist grov Skovmad, som man bliver Skovmenneske af at spise. De mærkede dog i Reglen ikke noget til, at de fjernede sig fra Kolle-Kolles gamle Kultur. Men en Gang imellem kunde det hænde under Maaltidet, at Køberne gik istaa, og at Øjnene stirrede langt bort mellem Buskene. Derinde saa de da kendte Folk, som sad paa Hug omkring Maaltider af højere Art, der bliver til ved Byernes Kunst, af dyrkede Ting, saasom Bananer, Maniok og Olie. Men det var kun forbigaaende Anfægtelser, som kunde forjages ved en Anstrengelse. Ogsaa den vilde Mad gav jo Kræfter, fik Musklerne til at vokse ud paa Knoglerne, gjorde Huden blød og blank igen.

Boko havde fundet Spor af Antiloper ved et Drikkested, som Leoparderne aabenbart ikke havde opdaget. En Eftermiddag gik han derhen for at lægge sig i Baghold til Natten, mens Lokongo blev i Lejrens Nærhed for at sikre Ilden. Om Morgenhen kom Boko tilbage med en lille Antilope hængende over Skulderen ved de sammenbundne Ben. De parterede den og kogte Suppe paa noget af den. Af Grene byggede de derpaa en Rist over Ilden. Her blev Resten af Kødets røget den næste Dag. Dagen efter nedpakkede de det tilligemed andre Madvarer og Redskaberne. Det var svært nok at tage Afsked med Ilden og deres lille Lejr. De tog hver et Stykke glødende Baaltræ med sig, men kastede dem snart fra sig igen af Frygt for, at Røgglugten skulde føre tilfældige Bessombojægere paa Spor efter dem.

At Skoven ikke var ganske mennesketom, fik de Beviser paa allerede den første Dag. Da de i nogen Tid havde fulgt et Elefantspor, traadte Lokongo pludseligt ned i en lav Grube, som havde været dækket af visne Smaakviste og Blade.

Noget fjedrede under ham, og der hørtes en Lyd oppe i et højt Træ. I samme Nu styrtede en tung Træklods med et langt og skarpt Lansejern ned for Næsen af Boko, som fulgte lige bagefter. Havde han været et halvt Skridt nærmere Lokongo, var han blevet dræbt paa Stedet. Det var en Elefantfælde, opsat af Bessombojægere. Endnu samme Dag havde de en anden Oplevelse, som gjorde et dybt Indtryk paa dem, skønt de havde imødekommet den. Idet Lokongo arbejdede sig ud af en Tykming, gennemførte en pludselig Farefornemmelse hans Krop. Han kastede sig tilbage i Buskene og greb efter en Pil. Han havde sat sin Fod, der var vænnet til at bevæge sig gennem vissent Løv, paa en Menneskesti. Da Forskrækkelsen var overstaet, undersøgte de den nærmere. Den var gan-

ske glat og frisk uden Ukrudt og næsten fri for nedfaldent Løv i selve Sporet. Den saa ud til at være befærdet omtrent dagligt, og den gik paa tværs af deres Marchretning. Det maatte være en af de Stier, som fører fra Bessomboernes Landsbyer til deres Vandbyer, sandsynligvis til den, hvor de Folk var fra, som de havde set paa Floden. Da de havde raadet Stiens Gaade, opstod det Spørgsmaal igen: Skal vi gaa ned til Vandet og søge at stjæle en Kano, eller skal vi fortsætte gennem Skoven? De valgte det sidste, thi de var endnu mere end før bange for Mennesker. Ogsaa de følgende Dage saa de mange Tegn paa, at Folk færdedes i denne Skov. Kviste var brækket af eller hugget over med Knive. De traf paa friske Fodspor. De passede ogsaa en Jagtlejr, hvis Aske tydede paa, at den for nylig havde været benyttet. En Gang hørte de et menneskeligt Raab langt borte, en anden Gang Økschug. Men de mødte ingen.

Skønt de stedse beflekkede sig paa at holde den opgaende Sol paa deres venstre Haand og den nedadgaende paa højre, og fulgte den Regel hellere at ase gennem Sump over Oversvømmelser end mod Flodsiden end at komme for nær til det højere Land længere inde, mistede de dog tit Retningen. Solen var ikke altid fremme. Sump og Oversvømmelse skar sig tit langt ind i det højere Land, og Bankerne kunde paa nogle Steder naa helt ud til Floden, der jo desuden krummede sig uberegneligt. Dyrespor og Bæklejer, som de uvilkaarligt fulgte og tit lod sig forlede til at følge for længe, førte dem ofte i helt andre Retninger, end de tænkte, navnlig naar de var trætte, og Sanserne omtaagedes. De forstod godt selv, at de gik i store Zigzaglinier. En Dag naaede de uforvarende ud til et stort Vand, hvor de saa nogle Bessomboer arbejde i en Fiskegaard. De begreb, at det var Losolu. En anden Dag blev de meget opskræmt ved i en Mudderpøl at støde paa flere Rækker Fodspor, der stod ganske friske. De gjorde sig klart, at de her befandt sig paa selve Forbindelsesvejen mellem to Bessombo-landsbyer, og at de var langt inde i Landet. En Eftermiddag, da de ikke havde haft Sol, krydsede de deres egne Spor fra om Morgenhen. De var gaet i Kredse. Da de lidt efter kom over en Menneskesti, kunde de ikke bestemme dens Retning. De maatte slaa Lejr i Nærheden af Stien og afvente Solens Opgang for at blive klar over, hvorfra den kom, og hvorthen den gik.

Mens de saaledes travede af Sted Dag ud og Dag ind uden at komme overværet langt frem, udtømtes deres Madbeholdning. Og hvad værre var, deres Piles Antal aftog stærkt. De skød fejl flere Gange paa Grund af Træthed og kunde ikke finde Pilene, som var gaet paa Næsen i Sumpene og Tykmingerne eller var blevet siddende i Trætoppe, som de ikke kunde naa op til. I et Par Dage maatte de holde den værste Sult borte

med raa Bær, Rødder og Plantespiser. De stødte paa et Træ, som var tykt besat med Sommerfuglelarver. Dem rystede de ned i store Mængder. Det vilde have været meget godt, hvis de havde haft Ild, og de kunde have afskaaret og ristet dem. Men de smager ikke, naar de fortæres levende og med Pelsen paa. De spænderslog ogsaa et lille Myrebo og sønkedes i Haandfuld Larver mellem Lerstumperne. Men disse Dyr er ogsaa bedst, naar de er døde og kogte i Olie. De blev igen meget magre og trættede. Det var ogsaa galt med Mavernes, der ikke var Skovmaver. De talte om at slaa Lejr igen for at komme til Kræfter. Det, der fik dem til at tage den endelige Bestemmelse om at gøre Holdt, var en Sump, de kom igennem. Her var Mudderet saa sejgt, at de næsten ikke kunde trække Benene op af det. Flere Gange var de bange for at blive stikkende. Saa snart de kom op paa tørt Land, faldt de i Søvn og sov hele Natten, skønt Regnen uafbrudt strømmede ned over dem. Da de vaagnede, og det stedse øsede Vande ned, forstod de, at de udsatte sig for store Farer ved at fortsætte i deres afkræftede Tilstand. De fandt et Sted i Nærheden, hvor Under-skoven var ganske tæt. Her byggede de en Hytte, som foreløbig beskyttede dem imod Regnen. Ved Anvendelse af deres sidste Kræfter lykkedes det dem, da Solen om Eftermiddagen havde tørt deres Ildtøj, at faa Fyr. De fik intet at spise den Aften, men de blev gennemvarmede. Den næste Morgen var Boko saa heldig at finde en halv Antilopekrop, som en Leopard havde levnet nogle Dage forinden. Kødets var ganske vist i den yderste Tilstand af Forraadnelse, men ristet i Ilden gav det dem saa megen Næring, at de blev mere sikre paa Haanden. Boko skød en Abe, hvis Kød styrkede dem endnu mere. I en Bæk fandt de en lille Ruse med en Fisk i. Dette Tegn paa, at de ikke var langt fra en Landsby, foruroligede dem. Men de glemte Uroen over den kogte Fisk, som var det bedste Maaltid, de havde faaet længe.

De skulde smage endnu bedre Mad. En Dag, da Boko var paa Jagt, saa han en Lysning mellem Træerne. Han listede sig nærmere. Foran ham laa en udstrakt Bananplantning. Det var fuldstændig som at komme hjem til Kollé-Kolle igen. Han sad stille og lyttede i Skovbrynet. Ikke en Lyd hørtes. Der var ingen Mennesker. Han kravlede et Stykke ind mellem Bananklyngerne. Enkelte Steder var der sammenfaldne og overgroede Hytter. Det var en gammel Plantning, som Folkene var flyttet fra, dog næppe langt. Den Dag overraskedes Lokongo ved at se Boko komme hjem til Lejren, slæbende paa et stort Knippe Bananer. Frykten for Menneskers Nærhed dulmedes atter af den hjemlige og velgørende Spise, som ristede Bananer er.

De kom dog snart saa meget til sig selv, at Nødvendigheden af at komme

bort fra dette farlige Sted blev nærværende for dem. Da hændte der imidlertid noget, som kuldkastede alle videre Planer. Paa en Jagttur kom Lokongo ind mellem en Gruppe Palmetræer. Oppe i Toppen saa han friske Spor af Økser, og ogsaa paa Jorden var der Tegn paa, at det ikke var ret længe siden, der havde været Mennesker. Fristelsen efter at

dernede lagde en Pil paa Stengen som for at antyde, at han godt vidste, hvorledes han skulde faa ham ned. Det blev klart for Lokongo, at der kun var én Udgang fra den Fælde, han sad i. Han steg ned ad Stammen og befandt sig Ansigt til Ansigt med de tre Mænd. De var frygtelige at se paa. De havde Pinden tværs gennem Næsen og Trækloster

I Ildskæret saa de Bagkroppene af et Par store Dyr, som luskede bort.

faa noget Olie indeni og uden paa Kroppen var dog for stor. Han hentede Øksen i Lejren, lavede sig et Klatrebælte af Rotangrør, vendte tilbage til Stedet, endrede op i en Palme og gav sig til at hugge løs paa en stor Klase røde og fuldmodne Palmegødder. Mens han hang der fuldt optaget af at anbringe sine Øksehug paa den mest gunstige Maade, blev han raabte an. Han saa ned. Der stod tre Mænd og kiggede op paa ham.

— Kom ned! sagde de.

Hvis Lokongo ikke havde haft Rotangringen om sig og Træet, vilde han maaske være kommet ned med skæbnsvanger Fart. Nu betænkte han sig. Men der blev kaldt igen, og en af Mændene

i Ørene. De var voldsomt tatoverede i Ansigtet og paa Kroppen. Deres Fortænder var filet spidse som Rovdyrs.

— Hvor kommer du fra? spurgte den ene i sit vilde og grove Bessombosprog.

— Fra Skoven, svarede Lokongo.

De tre Mænd gik omkring ham og undersøgte hans Tatoveringer.

— Er du født i Skoven? spurgte en anden.

Lokongo nikkede.

Nu kom en Dreng løbende. Han kastede et hovmodigt Blik paa Lokongo og sagde:

— Der er en till

Mændene tog Lokongo imellem sig og fulgte efter Drengen, til de naaede Ste-

det, hvor Boko laa og tog sig en Lur ved Baalet. Mændene lod Lokongo og Boko pakke deres Sager sammen i Kurvene. Da de havde faaet dem paa Skuldrene, blev Drengenes Hænder bundet paa Ryggen. De vandrede af Sted. Først kom de gennem den gamle Bananplantage, derefter gennem et Stykke Skov og fra denne ud i en ny Udhugning, hvor der voksede høje Maniok og unge Bananer mellem omhuggede Træstammer og høje Stubbe. Længere fremme kom de til Byen. De passerede mange Hundrede Hytter, og Mængder af Mennesker kom til for at se paa dem. Lokongo og Boko havde aldrig set saa store Mænd, saa fede Kvinder og saa struttende Børn. De voksne havde alle Pinde gennem Næsen, Træklodser i Ørene og spidste Tænder.

— Hvad er det for nogle Dyr? raabtes der.

— Det er Kødedyr til at spise, svarede Mændene.

De gjorde Holdt foran Høvdingens Hytte. Han kom ud. Det var en gammel Mand med hvidt Haar paa Hoved og Bryst. Men han saa ud til at være stærk som haardt Træ, og han havde gennem-borende Øine. Mens han langsomt flyttede sit Blik op og ned ad Drengenes Kroppe, syntes de, det sved som Ild.

Han dør, sagde Høvdingen, idet hans Øine hvilede paa Lokongo, er en Kolle-Kolle. Han er af ædel Slægt. Han skal sendes over til Tokoma. Den anden, som ingen Tatoveringer har, er Søn af en Bessombo med en Skovpige fra Welia. Han er blevet stjalet herfra som Barn. Han kan gaa fri.

Da blev Boko for første Gang i sit Liv ude af sig selv af Harme. Hans Overlæbe løftede sig som hos et Dyr, der vil bide fra sig. Han traadte frem mod Høvdingen med skrævende Ben. Idet han slog sig paa Brystet med højre Haand og pegede paa Lokongo med venstre, sagde han:

— Jeg er Slave. Han er Høvding.

Den gamle værdigede ham ikke et Blik, men vendte sig og gik ind. Folkene, som stod omkring, brød ud i Latter:

— Hør Dyret, sagde de. Han grynter!

Lokongo blev ført ind i en Hytte. Her blev Baandene om hans Hænder forstærkede. Desuden blev hans Fødder sammenbundne. En Mand blev sat til at passe paa ham. Boko havde anbragt sig paa Hug foran Døraabningen. Men Vagten gik ud og jog ham væk.

— Kan du ikke forstaa, din Slave-sjæl, at du er en fri Mand, sagde han.

Boko forstod ikke Friheden. Han flyttede sig blot et Stykke længere bort. Der blev han siddende i Solen Resten af Dagen med Ansigtet vendt mod Lokongos Fænesel. Ved Aftenstid kom der en venlig Kone ud af en Hytte og tilbød ham Mad i en Skaal.

— Jeg har spist, svarede han.

— — — — —
Jürgen Jürgensen.

P A A L A N G F A R T

En Spejder maa være klar over, at det allerførste og allervigtigste Krav, man stiller til ham, er dette: at han forstaaet at *spejde*! Det vil jo sige at bruge sine Øjne og lægge godt Mærke til alt, hvad der kommer indenfor hans Horisont. Den blinde kan jo ikke blive Spejder i Ordets almindelige Betydning, men vi tør tro og haabe for den, der ikke ejer Synets store Naadegave, at Blikket *kan* være indadvendt mod Sjællivets uendelige Verden. Men udenfor os ligger der ogsaa en uendelig Verden, som det gælder at faa Øjet op for, og hvor Spejderen ret kan faa Lejlighed til at *udvide sin Horisont*. Ja, prøv engang at spejde op mod selve Stjernehimlen!

Den, der har læst om Maanens Bjerge, Solens Pletter og andre Mærkværdigheder, vil jo gerne selv se disse Genstande. Mange Mennesker, hvis Arbejde ikke var Astronomens, har i Løn sværmet for Stjernerne, og det er intet Under, at man har følt sig draget op mod Uranias store Rige. *Kopernikus, Tycho Brahe, Kepler* og mange flere var oprindelig ikke Astronomer. De sværmede for Stjernerne, og før de vidste deraf, saa blev de Astronomer. Det er denne stadige Undren, Universet giver Anledning til, der driver ind paa Astronomien. Den kan mere end noget andet i Verden bevare denne Undren og holde os vaagne. Det er jo altsammen saa mærkeligt. Vi staar pludselig overfor det uendelige Rum, hvor intet er stort, og hvor intet er smaalt, fordi alt er relativt.

Indtil 1608 — altsaa gennem hele Oldtiden, Middelalderen og lidt ind i den nyere Tid — havde man ingen Kikkert. Først i det nævnte Aar*) udgik fra Holland den store Opfindelse, der fuldt ud kan sidestilles med vor Tids vidunderlige Radio. Ved Kikkerten blev Øjet og gennem Radioapparatet blev Øret væbnet! — En astronomisk Kikkert er og maa være ret kostbar, saa det er ikke alles Sag at komme i Besiddelse af en saadan, og en Teaterkikkert yder paa Grund af den ringe Forstørring ikke noget nævneværdigt, naar den rettes mod Stjernehimlen. Man kan dog nok ved at ofre nogle faa Kroner skaffe sig en lille Kikkert, i hvilken man kan se Maanens Ringbjerge, Solens Pletter, Jupiters

Maaner, nogle Dobbeltstjerner, Stjernegrupper og Taager. Yder den ikke meget — man bør afpasse sine Fordringer efter Udgiftens ringe Beløb — saa viser den os dog den virkelige Natur i Modsetning til Billeder, som ikke altid kan være helt paalidelige. En Spejder, der er fingernem, laver sig let en Husflids-Kikkert efter følgende Anvisning.

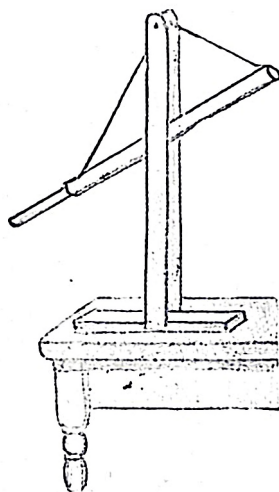

Fig. 1. Husflidskikkerten paa Stativ.

Det vigtigste ved en Kikkert er Glasene. Det yderste Glas kan være et cirkelrundt udhælvket (konveks) Brilleglas, 4 cm i Gennemsnit og med en Brændvidde (Fokallængde) af 60 cm. For at finde Brændvidden holder man Glasset op mod Solen, idet man støtter det mod en Maalestok, og ved dennes Nulpunkt fæstes et lille Stykke hvidt Papir lodret paa Stokken. Man forskyder nu Glasset henad Maalestokken, indtil Solbilledet paa Papiret er indsnævret til en ganske lille blændende Lysplet, Brændpunktet, og Brændvidden kan da straks aflæses. Denne Glaslinse (Objektiv) i Messingindfatning anbringes i den ene Ende af et 50 cm langt Paprør, hvori et mindre Paprør, ca. 20 cm langt, kan skydes ind. Yderst i dette fæstes i et Paplaag med rund Aabning i Midten en lille Linse (Okular) i Messingindfatning, en Lupe med 2½ cm Brændvidde. Rørene skal være sorte paa Indersiden. Kikkerten forstørrer da 24 Gange. Dette Tal faas

ved at dividere Objektivets Brændvidde med Okularets, altsaa her $60: 2\frac{1}{2} = 24$. Anskaffes yderligere et Okular med halv saa stor Brændvidde, bliver Forstørrelsen dobbelt saa stor.

Ser man i den her beskrevne Kikkert, staar alt „paa Hovedet“, og det er netop en astronomisk Kikkert i dens aller-simpleste Form. Overfor Himmellegerne er det jo heller ikke nødvendigt, at Billedet er retstaaende, og man opnaar desuden større Klarhed ved kun at bruge de to omtalte Linser.

Hvad kan man nu i klar Luft se gennem en saadan primitiv Kikkert?

Maanen.

Vor lille Naboverden er ikke ret langt borte. Afstanden, 384000 km, kan vel nok synes at være betydelig, men Vejen er dog kun 9—10 Gange Jorden rundt. Derfor er Maanen da ogsaa et taknemme-

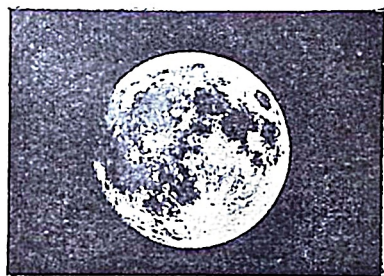

Fig. 2. Maanen nær Fuldmaanetiden, set med blotte Øjne.

ligt Objekt for en Spejder. Allerede med blotte Øjne ses mørke Partier (Sletter), som i Forbindelse med de lyse (Bjergegne) danner ligesom et Ansigt (se Fig. 2), hvor man med nogen Fantasi kan finde enten „Manden“ eller „Damen i Maanen“. Dette er tydeligst nær Fuldmaane, men vil man i Kikkerten se de ejendommelige Ringbjerge, bør man netop undgaa Fuldmaanetiden og helst vælge Tiden omkring første eller sidste Kvarter. Da har man nemlig Lysgrænsen mellem Maanens Dag- og Natside bedst for Øje, og her bidrager de skarpe Bjergskygger til at tydeliggøre Billedet (se Fig. 3).

Solen.

Se aldrig direkte mod Solen i Kikkert! Øjet kan lide ubodelig Skade derved,

Fig. 3. Maanen, set i Kikkert (omvendt Billede).

og saa er man maaske færdig med at være Spejder. Har man ikke et meget mørkt Blændglas, som kan skrues paa Okularet, er det allerbedst at opfange Solbilledet bag Kikkerten paa en hvid Karton, men en Papskærm med Hul i Midten bør skydes ind paa Kikkerten for at opfange det generende Sidelys. Solbilledet bliver da saa skarpt, at man tydeligt ser de mørke Solpletter, hvis saadanne er til Stede (se Fig. 4). Vi nærmer os nu en Tid, da der kan ventes mange Solpletter, hvilket plejer at ske med 11 Aars Mellemlum.

Almanakken siger os, hvornaar Planeterne er bedst synlige. Den os nærmeste Planet er Venus, den glimrende Aften- eller Morgenstjerne, som i Kikkert viser

maanelignende Faser. — Den, man sikkert faar mest Glæde af at sysle med, er Kæmpeplaneten *Jupiter*, hvis 4 Maaner kredser om den og stadig forandrer deres Stillinger. Om en saadan Kikkert kan vise *Saturnus Ring* er vel tvivlsomt, da Planeten jo er langt borte og i de nærmeste kommende Aar staar meget lavt paa den sydlige Himmel.

Hvad der i Husflids-Kikkerten forvrigt kan ses paa selve *Fiksstjernetakken*, nemlig Dobbeltstjerner, Grupper og Taager, bliver det denne Gang for vidtløftigt at gennemgaa.

Carina-Observatoriet i Odder.

Torvald Køhl.

*) I Oktober 1608 overgav Brilllemager *Lippersley* i Middelburg den hollandske Regering en af ham selv forfærdiget Kikkert og ansøgte om 30 Aars Eneret paa Forfærdigelsen af Kikkerten. Man afkøbte ham 3 Dobbeltkikkerten for 900 Gylden, men Patent gaves ham ikke, da ogsaa andre kendte Sagen.

Fig. 4. Solens Udseende den 30. August 1839.

Jupiternaanernes Stillinger i Januar 1928. Kl. 19.

Dag	Stilling	Dag	Stilling	Dag	Stilling	Dag	Stilling
1	3°412	9	41°3	17	2°143	25	41°3
2	412°3	10	2°413	18	1°43	26	4°132
3	42°13	11	*243	19	4°32	27	32°4
4	4°23	12	1°324	20	432°1	28	321°4
5	413°2	13	32°14	21	4321°*	29	3°124
6	432°1	14	312°4	22	43°12	30	1°24
7	4312°*	15	3°124	23	41°32	31	2°134
8	43°12	16	1°234	24	42°13		

NB. Stjernen i Midten er Jupiter, og Tallene angiver de 4 store Maaner i Rækkefølge, regnet fra Planeten. Hvor et Tal mangler, er vedk. Maane usynlig paa Grund af en Formørkelse. Maane Nr. 3 er den klareste. Stillingerne gælder astronomisk Kikkert (omv. Billede).

I Oktober Maaned i Aar har Frivilligt Dreng-Forbund kunnet fejre sit 25 Aars Jubilæum, og med Glæde og Stoltthed kan Forbundet lade Blikket gaa tilbage og tænke paa, hvad der i Aarenes Løb er blevet udrettet — fra de første Dage, da hele Forbundet bestod af 25 frederiksborgske Drenge, til nu, da F. D. F. er Danmarks største Drengeskole.

Titusinder af danske Drenge kan møde frem med en ægte følt Tak for alle de rige Minder fra Livet i F. D. F.

Der er to Mænd, hvis Navne vil være ulseligt knyttet til F. D. F., nemlig dets første Stiftere, Arkitekt *Holger Tornøe* og Provst *Ludvig Valentiner*. Med aldrig svigtende Kærlighed til og beundringsværdig Trofasthed mod dansk Ungdom har de i mange Aar staaet paa deres Post, hjulpet af begejstrede, unge Førere og Ledere.

Det vil her føre altfor vidt at komme ind paa en nærmere Omtale af alt det, som F. D. F. har udrettet og naaet i det svundne kvarte Aarhundrede. Men vi Spejdere burde kende det,

og alle, som ønsker god og fyldig Besked herom, vil finde det i Landsforeningens Jubilæumsskrift. Og det er et rigt Blad i Danmarks Ungdoms Historie.

Den Tid er forbi nu, da de forskellige Ungdomskorps herhjemme saa skævt til hinanden og mødte hinanden med usmagelige Øgenavne og utilladelige Ukvemsord. Nu er det heldigvis saaledes, at vi har lært at agte hinandens Arbejde, og er vore Grundlove end lidt forskellige, saa kan vi alle mødes i de gode, fælles Bestræbelser: at gøre Drengetiden lysere og renere, glattere og bedre.

I Jubilæets Aar kan alle danske Spejdere mødes i Ønsket for F. D. F. — et ærligt Ønske om en god og rig, en lys og lykkelig Fremtid.

Torvald Gredsted.

Frivilligt Dreng-Forbund

1902

1927

„Med Gud for
Danmarks
Ungdom“

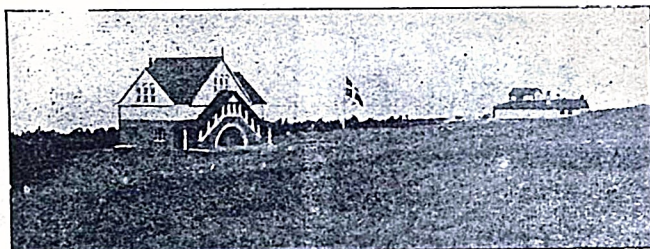
„Ret Ryggen og
tal Sand-
hed“

Drengeskoler er ikke altid lige opmuntrende at høre paa, men det gælder ikke Orkestre indenfor F. D. F. De kan spille saa det er en Fornøjelse at høre paa. Og i Sommeren 1925 præsterede Forbundet noget, som aldrig før var gjort i Danmark — de stævnedes 350 blæsere sammen i Aarhus, og hvad man ikke havde troet muligt, det skete: de 350 Musikinstrumenter i Drengenes Hænder formaaede at vække voldsom Jubel og Begejstring hos de Tindere af Tilhørere. Selv de dristigste Forventninger blev overtruffet.

Fra de første Aar, før Geværret blev afskaffet. Indtil 1909 brugte F. D. F. smaa Karabiner til Eksercits. Fra dette Aar at regne blev Geværret helt afskaffet.

I Juli Maaned 1906 tog F. D. F. sin første Landkoloni — „Jomsborg“ — i Besiddelse. Hvor mange glade Dreng-Hold har ikke i Aarenes Løb her levet et herligt Ferieliv.

Paa Marchtur —

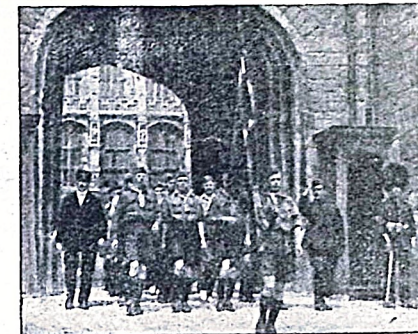
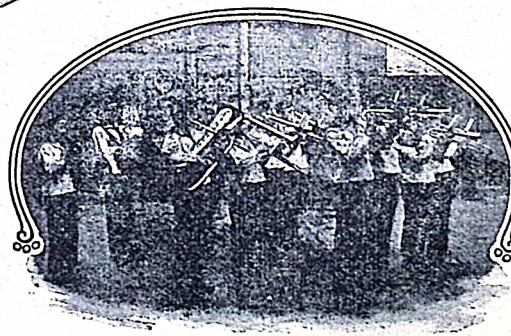
Standlejren i 1926 ved Marselisborg var der ca. 2300 Deltagere. 58 af Kredse har faste Pladser til Week-end-Lejre. Landsforbundet har 26 faste Lejre rundt om paa de skønneste Steder.

Der er 57 Orkestre med 819 Musikanter og 346 Trommeslagere og Fløjtespillere.

I Løbet af de 25 Aar har der nok i alt været ca. 40,000 Medlemmer.

Gymnastikken har altid spillet en stor Rolle i F. D. F. Ved de Jubilæumsfester, der nylig blev afholdt, optraadte et Hold, som en af vore kendte Sportsreferenter indenfor Hovedstadspressen kaldte for „Verdens bedste Drengehold“.

Da Spejderbevægelsen naaede til Danmark, var Meningerne om den til at begynde med meget delte indenfor F. D. F. Men nu — ja, lad Tallene tale: nu er der ca. 250 Patruljeførere og over 3000 Væbnere, der har erstattet den hvide Bluse med den tiltalende graa Væbnarbluse.

Sidste Januar mønstrede Forbundet 10,464 Medlemmer. Af de 733 Førere har de 560 selv været Drenge i F. D. F. Ca. 4200 af Medlemmerne er over 14 Aar. Forbundet ejer 425 Telte og driver ivrigt Lejrspor. Ved Week-end-Lejre. Landsforbundet har 26 faste Lejre rundt om paa de skønneste Steder.

Generalsekretær Axel Bang — Manden, der holder alle Traadene i sin Haand indenfor F. D. F. — en glimrende Førertype, der jo ogsaa er almindelig kendt indenfor Spejderkorpset og her altid har været en kær og velset Gæst.

Redigeret af Esther Muus, Lyngbyvej 215, Hellerup.

Hele Ugen havde det øset ned, Nat og Dag, og vi havde trænet haardt med vore Ulve for at lære dem at træde Vande; men Søndag Morgen vaagnede vi i straalende Solskin og høj, klar Luft, saa vi kunde have sparet vore Anstrengelser. —

Allerede ved 9-Tiden myldrede det med Ulve paa Femvejen. Det var en Fornøjelse at se alle de raske og glade smaa Gutter i Galla og med Standere og Totempæle, der var Fest over hele Linjen.

De første, der afmarscherede, var 3. Øbro med deres flotte Læderstander og grinagtige Totem i Spidsen. Et Kvarter senere gik hele Vesterbrokolonnen samlet, med de tre Flokstandere forrest, og Bandestanderne lige bagved. Og da Klokken manglede 5 Minutter i 10, var alle 12 Flokke paa een enkelt nær, stillet op for at modtage Divisionschefen. Mødeprocenten laa mellem 75 og 80. Fint mødt Ulve!

Saa talte Divisionschefen, saa hver Ulv kunde forstaa det, det kunde man se paa alle de ivrige Ansigter. Han talte om vor Ulvelov og vort Ulveløfte, og om alle vore Ulvebrødre hele Verden over. Til Slut raabte vi et mægtigt Hurra for Ulvebevægelsen.

Saa spredtes alle 12 Flokke over Sletten. Hver fandt sig en hyggelig Plet og slog sig ned der. Kort efter hørte man Hylet fra alle 12 Lejre, før de tog fat paa Lege og Øvelser. Nu gik Divisionschefen rundt og saa et Par Minutter paa hver Flok, og hilste paa Ulvene, og der var nok at se paa. Nogle dansede Jungledanse, andre havde Tørklædevæddeløb, andre Stafetløb af forskellig Art o. s. v.

Kl. 11 samledes vi og gav Divisionschefen et samlet Ulvehyl til Farvel. Et Øjeblik efter var Sletten øde og forladt, Ulvene var forsvundet ind i Junglen. Og Tiden gik, til Solen stod højest paa Himlen. Da lyder en skingrende Fløjte, og i et Nu er Sletten atter levende af galoperende Ulve, for nu skal den store Øvelse begynde, og det gælder om at være første Mand paa Pletten.

Det var en herlig Øvelse, Jens havde lavet til os!

Vi var Indianere paa Krigsstien, to Stammer: Huronerne og Delawareerne, som nærrede et dødeligt Had til hinanden. Huronerne bestod af: Holger Danske, Ansgar, 7. By, Pioneren og 2. og 4. Vbro. Delawareerne af Skt. Jørgen, Danlag, 3. Skt. Georg, 3. Øbro og 5. Vbro.

Delawareerne havde stjaalt Huronhøvdingens elskede Søn Falkeøj og ført ham til deres Lejr, hvor han blev pint og plaget.

Huronerne havde dog en lille Trøst, at Delawareernes højeste Guddom Tullevallaba var i deres Hænder.

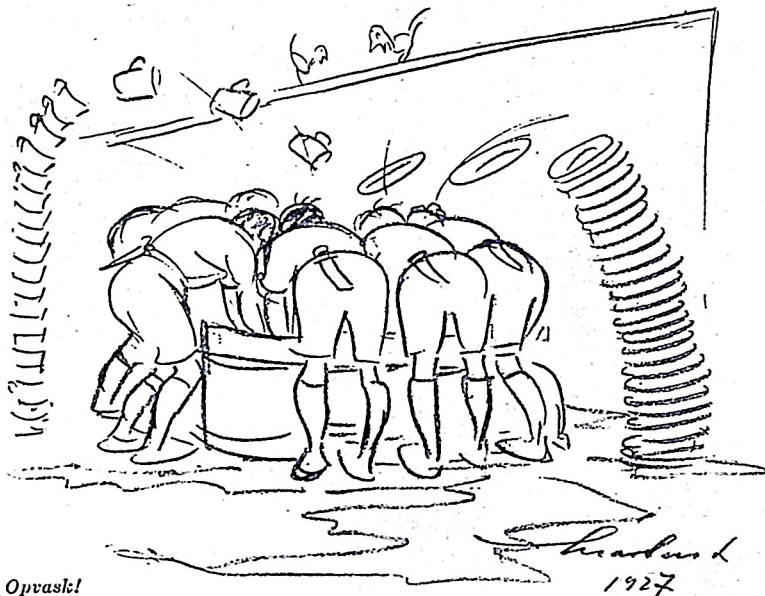
Begge Stammer havde hørt om en Skat, der var nedgravet i Udkanten af Junglen og som det nok var værd at faa Fingre i. —

Saa forsvandt de to Stammer med vilde Krigshyl til hver sin Lejr. Falkeøj blev, under ynkelige Protester, bundet til et Træ, (jeg havde troet, at en Ulv hellere lod Armene snøre af sig end klagede).

I den anden Lejr blev Tullevallaba gemt og bevogtet af en halv Snes blodtørstige Indianere. En Flok fra begge Lejre begav sig straks paa Vej efter Skatten, og Resten sneg sig ud for at befri Falkeøj og Tullevallaba.

Vi gamle Ulve fløj afsted fra Huronlejr til Delawarelejr og til Stedet omkring den skjulte Skat og tilbage igen, og vi ventede at overvære blodige Kampe. Men Tiden gik, og der skete saa godt som intet. Hist og her sneg en enlig Ulv sig afsted, men som oftest var det larmende Sværme af Ulve, der løb planløst afsted, og røbede sig i Miles Omkreds. Pludselig stod en halv Snes Delaware over for et lignende Antal Huroner. Nu maatte der da ske noget. Vi gamle Ulve standsede spændte og iagttag alt i Skjul bag nogle Træer. Det kogte i os efter at raabe: „paa dem“, men det var ikke tilladt, saa vi maatte lide den Tort at se vore Ulve stikke af med Halen mellem Benene, Ven og Fjende mellem hinanden, ja fredeligt Side om Side.

Se Ulve, det var ikke Meningen. Det

Oprask!

er godt, at I er gode Venner, men saa megen Fantasi maa en Ulveunge have, at han, naar han staar overfor Fjenden, stormer frem, og for Alvor tænker, at nu gælder det Liv eller Død, Sejrr eller Nederlag.

I var ikke et eneste Øjeblik virkelige Indianere paa Krigsstien, men kedelige Ulve, der var bange for ikke at kunne hitte hjem til Hovedkvarteret. Smaa Kampe maa der jo have fundet Sted, for der blev over en Snes Døde.

Resultatet blev, at Huronerne vandt en mægtig Sejrr. De hjemførte Falkepje (en ny, da den første ikke vilde lege med mere) i Triumph, Tullevallaba havde de beholdt og saa godt som ingen Føll mistet. Bravo Huroner!

Skatten havde ingen fundet, saa den maatte vi selv hente frem, og egentlig skulde vi gamle Ulve have haft alle Bølscherne, for vi havde været de ivrigste under Øvelsen. Men vi lod Naade gaa for Ret og delte dem ud mellem Sejrrherrer, Overvundne og Døde.

Se, det var en temmelig skrap Kritik, men den kommer af lutter Skuffelse, for jeg havde troet, I var nogle gevaldige Krigere og Skælpejægere. Men I ved jo nok, at man skal gemme det bedste til sidst, og her kommer det. I skal have vældig Ros for Jeres helt igennem ulvemæssige Optræden *alle*. Det var rart for os gamle Ulve at se paa. I var glade og hjælpsomme, og man kunde se, at I alle var vant til at lyde den gamle Ulv, saa alt kunde gaa let og fornuftigt. Det var en stor Hjælp for Divisionsulvestabschefen (øv Jer paa at sige det fine Ord) Baloo, og hun sagde til mig bag-efter: „Det er ingen Sag at have over 100 Ulveunger sammen, naar de alle gør deres Bedste.“ Og det gjorde I Ulve, og det er det vigtigste af alt.

Lad det ikke vare alt for længe, før vi mødes til et Braavallaslag, som der skal gaa Ry af gennem hele Junglen.

God Jagt til Alle.

Blik.

To Fuglehistorier.

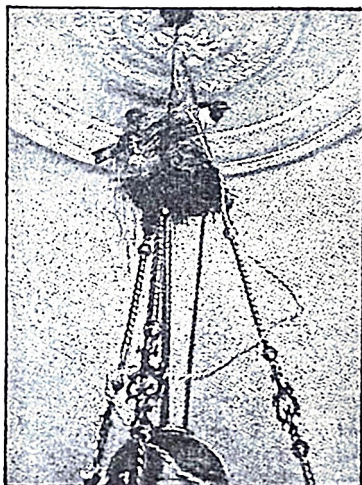
En Sumpmejsefamilie havde slaaet sig til Ro i et hult Træ. Ungerne voksede til og var flyvefærdige, men mærkelig nok forblev de i Reden, skønt det var aabenbart, at Forældrene gjorde alt for at faa dem ud, og jeg undrede mig meget over at høre de gamle Fugle

Fra Ulvesidens Billedbog.

En ung Okapi Kalv.

Okapierne lever i Kongo — Størrelsen som en lille Hest, Farven brun med hvide Striber paa Benene. Det er vel nok en morsomt udseende lille Fyr.

Et Svalepar, der har udrugnet et Kuld Unger i en Lysekrone.

kalde og kalde, se dem flyve frem og tilbage, lokke Ungerne ved at lægge Foder til dem et Stykke fra Reden — uden at Ungerne tilsyneladende forstod Meningen med det hele.

Næste Dag kom jeg atter hen til Reden og saa da, at Hullet i Træet var fyldt op med visne Blade og enkelte Totter Haar, men man kunde dog se, at noget var krøbet op gennem Hullet. Jeg forstod nu hele Sammenhængen.

De stakkels Forældre har ikke kun-

net faa Ungerne op af det stejle Hul og har saa faaet den Ide at lave en Stige til Børnene af visne Blade, og denne har de Smaa forstaaet at benytte, og har paa den Maade ved Hjælp af deres Forældres Snedighed undgaaet en sørgelig Død i deres skjulte Lejlighed.

Et lige saa afgørende Bevis for Fugles Klogskab faar man i følgende Historie:

En Vipstjertfamilie havde bygget Reden under et gammelt Bræt og faaet 5 nydelige Smaa børn. En Dag, da jeg forsigtigt nærmede mig for at fotografere den smukke, lille Fuglebolig, saa jeg, at ikke alene de to gamle Fugle, men ogsaa 6 unge, fløj frem og tilbage til Reden for at fodre de 5 smaa Skraalhal-se, som laa dernede. Hidtil var alt pjen-synligt forløbet i god Fred og Forstaaelse, men pludselig var det, som om Fatter blev vred paa sine voksne Børn, og da den ene af dem kom hen til Reden med Mad til sine smaa Spskende, fik den et eftertrykkeligt Hug i Hovedet og forsvandt skyndsomst. Paa samme Maade gik det de andre Hjelperc. Men ikke saa snart havde jeg den formodede Fjende, fjernet mig hen bag en Busk, hvorfra jeg kunde se uden selv at ses, førend Piben fik en anden Lyd, og hele Fugleselskabet tog fat med fornyet Kraft paa Fodringen.

Selvfølgelig var der Mening i Fuglenes Opførsel, og Meningen var denne:

De store Unger skulde og maatte lære, at saalænge der var Mennesker i Nærheden, var det forbudt at røbe, hvor Reden laa, og vilde de ikke lære denne Leveregel med det Gode, ja, saa maatte de lære den med det Onde og tage mod Knubs og Hug, indtil Lærdommen sad fast, derfor var det, at den faderlige Myndighed maatte tages i Brug. Muligvis har den gamle Han engang i sin grønne Ungdom lavet en lignende Bom-mert selv, og nu gjaldt det om at indprente de Unge, at den Slags Fadæser maatte de ikke gøre mere.

Disse Smaatræk har jeg fortalt Jer Ulveunger for at minde Jer om, at Dyrene har mere Forstand og større Kærlighed til Hjem og Børn, end vi egentlig tænker over. *Glem ikke Fuglene nu, hvor Vinteren staar for Døren!* Lav en Fuglekasse og sæt den udenfor Vinduet, I vil selv faa stor Fornøjelse af at betragte Jeres smaa Gæster.

En Dyreven.

FRA NATURENS VERDEN

MOSEN. Af Lektor Lauritzen.

Midt paa hele den udstrakte Flade stod de store Lyngbuske. De var godt en Meter høje og af et anseligt Omfang. Stammen var som en tyk Spaserestok. Lidt furede var de jo; for Buskene var flere Hundrede Aar gamle. Udenom dem strakte den unge Lyng sig vidt og bredt.

Vinden strøg let henover Mosen og bevægede de tynde Lyngris, og de gamle Buske hviskede til hinanden: „Husker Du for 300 Aar siden, da Bjørnen kom trampende herud? Hvor det tunge Bæst dog traadte mig over Tærne!“

„Ja; den fandt et Humlebo ved mine Rødder og vilde slikke Honningen. Men Bierne stak den paa Snuden, saa den dansede af Smerte.“

De lo, saa deres Toppe rystede.

„Det var et klodset Dyr. Men kan Du ogsaa huske Ulven, som havde taget Bondens ene Lam? De kom herud med Bøsser og Lanser forat slaa den ihjel.“ „Men vi spændte Ben for dem!“

Lyngtoppene rystede igen under Laternen.

„Bøsserne gik af i Utide. Jeg har endnu en Kugle siddende i min ene Rod. Lanserne fik de da heller ikke Brug for.“

„Og Ørnen, som slog ned paa Harene herude. Den fik ogsaa en Dag en Vildgaas nede paa Engen. Det var en Karl at se i Luften.“

„Ravnene var dog smukkere. Som de glinsede i Solen. Fire sorte Kroppe svævende over os paa en Gang!“

„Og Hornuglen, naar den om Natten fløj lydløst som en stor Skygge over Mosen. Og den kunde tude!“

„Ja; det var anderledes Tider end nu.“

Paa en lille Forhøjning mellem Lyngbuskene voksede en ung Birk. Den var netop i sin allersmukkeste Foraarsdragt, saa det kan nok være, at den lyste lysegrønt midt i den mørkebrune Lyng. Den bøjede sine sarte Blade og Kviste ned mod de gamle Buske forat høre, hvad der taltes om. Da kom der et Vindstød, og fra Lyngen hørtes et Sus som af Nysen.

„Prosit, mine Damer!“ sagde Birken galant. „De er nok blevet forkølet af at staa med vaade Fødder?“

Birken rettede sine Blade lidt op, saa den hvide Stamme rigtig kunde skinne. „Pas han sig selv, Grønske! Han vil nok vise sit hvide Skjortebryst frem. Han er en Laps. Men hans Blade bliver hurtig mørke, og hans Stamme bliver ogsaa med Tiden graa og furet.“

„Undskyld! Men det interesserede mig saa meget at høre, hvad Damerne talte med hinanden om. Det har jo været herlige Tider, forstaar jeg — dengang. Men lidt er her jo endnu at opleve. Der er f. Eks. Ræven.“

„Ja, Mikkelt er god nok. Forstanden er i Orden, og Farven er smuk. Morsomt er det at se ham narre dem alle sammen. Men han er jo noget lille.“

„Saa er her kommet saa mange Ænder i de gamle Tørvegrave, siden Menneskene har holdt op med at klapre med Maskinerne.“

„Vi har bemærket det altsammen. Men vi savner nogle ordentlige Rovfugle til at holde Krager og Skader borte.“

Pludselig rejste Birken sine øverste Blade lige i Vejret.

„Mine Damer! Ser De den Fugl, som

kommer flyvende?“ Fuglen satte sig paa en enlig Pæl, og nu kunde alle se den. Dens Bug lyste næsten hvid. Ellers var den blaa-graa med mørke, bølgende Tværbånd paa Vinger og Hale. Paa Brystet havde den mørkere Længdestriber. Blikket og Næbbet var den ægte Rovfugls, Størrelsen omtrent Musvaagens.

„Den er smuk, meget smuk. Men den er lidt lille,“ sagde Lyngbuskene. De var dog stærkt betaget af den.

„Hvad er det for en,“ hviskede Birken og bøjede sig ned over Buskene.

„Vi har aldrig set den før. Det var dog en Opmuntring. Blot den vilde blive her!“

Og Fuglen blev. Dagen efter kom der en rustbrun Fugl, som ganske lignede den blaa i Skikkelse. Det var dens Kone. Efter faa Dages Forløb begyndte den brune Hun at bygge Rede paa Jorden mellem Lyngbuskene, og den blaa Han satte sig i Birken og saa til.

„Det er, som det skal være,“ tænkte Birken. „Vi Mandfolk bør holde sammen.“ Men den sagde det ikke. Dog skælvede alle dens lysegrønne Blade af Glæde.

„Nu slipper vi for at have Fasanerne løbende herinde og hugge os i Benene og skrabe Tørven væk,“ hviskede Lyngbuskene, og de rystede sig af alle Kræfter, for at Fuglen kunde faa stærre Kviste at samle op til Redens Bygning. Saa bøjede de sig sammen, saa der hvelvede sig en Kuppel over Reden.

Men der var alligevel frække Øjne, som havde fulgt Begivenhedernes Udvikling. Først kom Kragerne, og de kan ellers være slemme nok. Men her blev de vist hjem. Begge Rovfugle angreb og splittede Flokken. Skovskaden havde mere Held med sig. Den indsaa straks, at aaben Fejde var umulig. Derfor skjulte den sig i Lyngen. De store Buske kendte dens Slyngelstreger, og det suste og bruste i Lyngtoppene for at advare Rovfuglene; men disse var jo komne fra et fremmed Land og forstod ikke Lyngens Hvissen og Stønnen.

Nu var det saaledes, at den gamle Han skaffede sin Mage Føden, saa længe Æglægning og Rugning stod paa. Naar saa Fatter kom hjem fra sin Langfart med Bytte, gik Mutter af Reden for at proviantere et lille Stykke borte. I dette Øjeblik smuttede Skovskaden hen til Æggene og fløj afsted med det ene. Saaledes gik det til, at der kun blev

tre Unger, uagtet der havde været fire Æg. Det var i Juni Maaned, at de smaa, dunede Rovfugle kom til Verden, og i Slutningen af Juli var de fjerklædte.

Der kom sjældent Mennesker ud paa Mosen. Men netop i den Periode havde Ejeren været derude. Han var blevet lokket ud af det smukke Foraarsvejr just den Dag, da Rovfuglehannen kom. Han vilde se, hvorledes det stod til paa den dyrkede Jord, som hist og her skød sig frem til Lyngen. Paa en Grøftkant havde han ligget og nydt Solskinnet og Vindens lette Sus, og havde drømt om de svundne Tider, om alt det, Lyngbuskene og Birken havde hvisket om. Han var først vaagnet op til Bevidsthed, da den fremmede Fugl havde vist sig. Heller ikke han havde fordum set saadan en Fugl. Han kom saa igen de følgende Dage og laa i Skjul og kiggede. Han overværede Kragernes An-

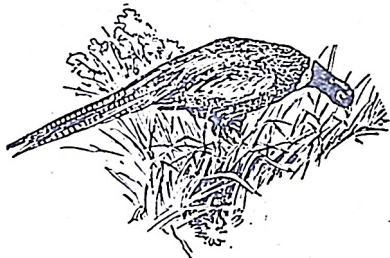
greb og Flugt, og saa Skadens Skarnsstreg. Han var lige ved at tage til Bøssen og skyde Røveren. Men saa blev han bange for at skræmme de to sky Rovfugle. Han saa tilsidst de rødbrune, lysplettede Unger flyve elegant, som var de Maager, hen over Lyngen. Saa gik han hjem, tog Telefonen og fik en Samtale med en god Ven. „Hurra!“ svarede denne. „Det er Hedehøgen, som er kommen til din Mose. Værn godt om den. Det skal Du nok faa Fornøjelse af.“ Saaledes blev det. Der blev ikke holdt Jagt paa Mosen før om Efteraaret, da Høgene var trukket bort til varmere Egne.

„Det var virkelig en Oplevelse“ hviskede Lyngbuskene under Efteraarsvindens Pust. Et Vindstød bøjede Birkens Top helt ned til Buskene; men det gjorde ikke noget, for Birken var jo ung og spænstig. „Ja, ikke sandt? Den nye Tid byder ogsaa paa Glæder, mine Damer.“ Vindstødet knagede lidt i Ryggen paa de gamle Buske, saa de gav intet Svar. Men næste Foraar kom der tre Familier

af Hedehøge paa Mosen. De levede i stor Endrægtighed, for Fjoden hentede de langt ude omkring. Der var Fred indenfor Mosens Grænser. Hverken Kragere eller Skader indfandt sig mere. Kun Mikkelluskede af og til omkring efter Harekillinger og Fasaner, som der stadig kom en Del af i Yderkanterne. Men til at forulempe Rovfuglene var Mikkell dog for klog.

Det var et smukt Syn, da tilsidst 15 Høge svævede og kredsede i Luften. Jo; her var virkelig blevet Liv og Skønhed.

Birkens Blade var igen blevet mørke af Sommersolen. Den strakte dem lige opad i berettiget Stolthed. Saa sagde den til Lyngbuskene: „Det bliver bedre og bedre.“ „Ja vist saa,“ svarede de. „Du kan vel se, vi har iført os Stadsklæderne til Ære for Fuglene?“ Mosen var lyserød af duftende Lyngblomster, saa langt Øjet naaede.

Hvor? Hvem? Hvad? Hvorledes? Hvordan?

Udenlandsk Korrespondance.

Uddrag af et Brev fra „Deutscher Späherbund e. v.“ — Auslandsvertreter: Otto Stollberg, Leipzig, 22, Poetenweg 10.

„ — — — til i mit Forbunds Navn at udtale den bedste Tak for al den venlige Hjælp, som blev vore Spejdere til Del i den forløbne Sommer. Alle Deltagerne tænker ofte og gerne tilbage paa de herlige Dage. De danske Spejdere staar for os som Forbilledet paa den ægte Spejder, og de gav os i rigt Maal Beviset paa det sande Spejderbroderskab. Vi vil stræbe efter at naa det høje Stade, som det praktiske, danske Spejderarbejde staar paa. Det vil være os en stor Glæde at kunne yde vore danske Brødre en hvilken som helst Hjælp, og vi lover her at gøre vort bedste.

Nogle af vore Drenge vil gerne udveksle Breve med danske Kammerater“
(skriv til Korpskontoret herom).

ogsaa ivrig Frimærkesamler og har mange gamle Frimærker, som han gerne vil bytte med.

Skriv til Korpskontoret efter Adressen.

En Sæby-Spejder udmærker sig i Amerika.

Sæby-Trop har modtaget følgende Brev (i Oversættelse): Det vil uden Tvivl interessere Dem at erfare, at en af deres tidligere Spejdere, Aage Feldtmose, nu Tropsassistent ved Stamford Connecticut Trop 12, Amerikanske Drengespejdere, er blevet tildelt Ørne-Spejder-Skjoldet, den højeste Spejdergrad. Han er en rigtig Spejder, og vi er allesammen stolte af ham.

Anm.: Aage Feldtmose er stadig Medlem af Sæby Trop (Korpsmærke Nr. 3140). Stamford er en By paa Størrelse med Aalborg.

Fra Ungarn

har Korpsset modtaget 2 Spejder Sangbøger med Forfatterens Dedication til

J. Langgaard og
Volmer Bahner.

Hvor er disse Folk? Skriv til Korpskontoret.

(fortsættes Side 27)

En australsk Spejder —

Richard C. Ralph — vil gerne korrespondere med saavel Drenge- som Pigespejdere paa omtrent samme Alderstirn. Han er 19 Aar gammel og har været Spejder i 10 Aar, da han begyndte som Ulveunge — er meget sportsinteresset og har repræsenteret sin Skole i saavel Fodbold, Kriket, Tennis, som al fri Idræt. I det Hele taget fremgaar det af hans Brev, at han er af første Klasse, og vi kan sikkert love en ualmindelig interessant og lærerig Korrespondance. Han er

APM Rulle-
Film.

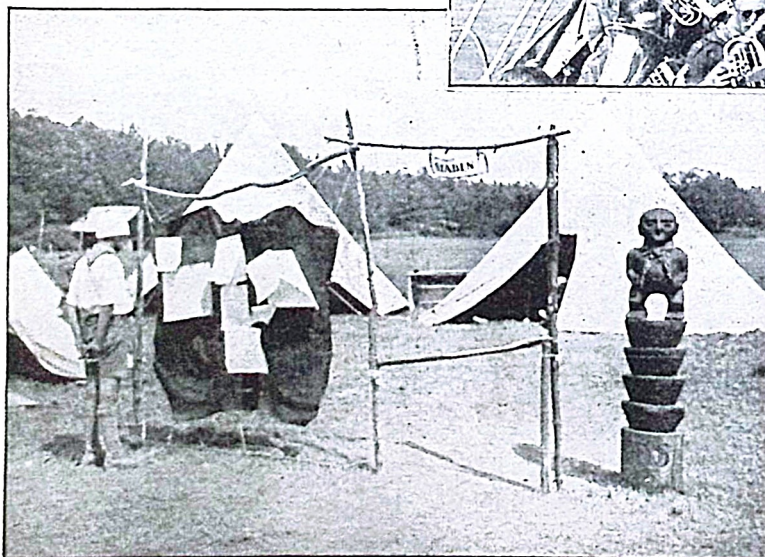
Tyske Sospjedere i Stockholmslejren.

Pris Kr. 1,50.
For alle Deltagere
Kr. 1,00.

Da Oplaget er begrænset, maa du skynde dig, hvis du vil sikre dig et Eksempplar.

Paa Skærgaardsfæra.

en af dine første

Nu er Stockholm- albumet kommet!

**Et Minde, der er Turen
værdig.**

36 store Sider. — Mange gode Billeder.

Tekstbidrag af Jens Hvass, Major Lieberath, Korpsets Præsident: Chr. Holm, Torry Gredsted, Jonas m. fl.

Hvorledes faar jeg det?

Send Beløbet + Porto (12 Øre) ind til Det Danske Spejderkorps, Bornholmsgade 1, Kbhv. K. (Postgiro 2284) sammen med Bestillingen.

Den danske Lejrledelse.

Den største Begivenhed i Troppens Liv og Virksomhed.

Hvilken Trop har ikke Minder eller Erindringer, der atter og atter hales frem og drøftes endnu engang. De nye, der kommer ind i Troppen, faar dem fortalt; og stadig — stadig drøftes de. Maaske pyntes der i Tidens Løb lidt paa dem, men i Hovedsagen er de de samme.

Hver Trop siger: „Ja — vi har de stolteste Oplevelser og Minder — de andres — —!“

Men lad os saa se, hvem der virkelig har oplevet eller gjort „det bedste“. Send en kort Beretning herom til „Spejdernes Magasin“ og lad de kommende Numre vise om jeres Paastand er rigtig. Sæt jer hen nu og læg Hovedet i Blød, se Dagbøger og Album igennem, rod op i det — og skriv saa en kort, klar Opsats om jeres største „Dag“, „Tid“, „Minut“ eller „Sekund“. „bob“.

Erindringer og Minder sendes til:

Aage Matthiessen,

Rosenørns Allé 36, København V.

»SPEJDERIDRÆT« skal realiseres inden Nytaar

500 Sider
Spejderstof for kun
1 Kr.

Enhver Fører, Patruljefører og Spejder bør eje denne fortrinlige, lærerige og fornøjelige Bog.

Desværre findes kun et lille Oplag af Bogen, saa omgaaende Bestilling vil være nødvendig, hvis man vil sikre sig Bogen. Bestillingerne ekspederes i den Orden de indkommer.

Grib Chancen straks

Og skriv endnu i Dag til

Det Danske Spejderkorps

Bornholmegade 1.

København K.

Spejderidræt forsendes pr. Efterkrav. Ved Bestilling af over 10 Eksemplarer forsendes Bogen gratis. Enhver Trop bør derfor benytte Lejligheden til samlet at skaffe sine Spejdere, Rovere, Patruljeførere og Assisterende Bogen.

„Hvilken Oplevelse er den største i „Vedels Egne“s Historie?“ spørger jeg Thorkel Vøgg en Aften, da jeg sidder oppe hos ham efter at have rettet samme Spørgsmaal for nogle Dage siden pr. Telefon.

Dengang røg det øjeblikkelig ud af ham: „Jotunheim — men vi kan jo snakke nærmere om det en eller anden Aften“ — og nu da jeg selv er oppe hos ham, svarer han med samme Overbevisning:

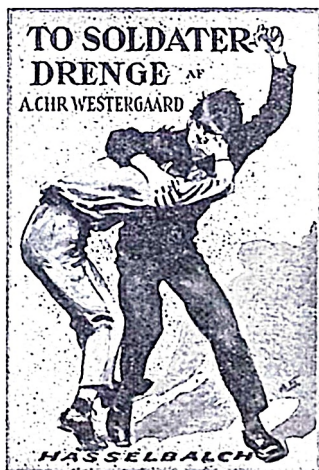
„Jotunheim“.

„Jotunheim“? spørger jeg lidt desorienteret.

„Ja — der var vi paa Sommervandreturen i 1926, midt oppe blandt Norges Fjælde, som i Sandhed ser ud til at være skabt af Jætter; dér, hvor vi den ene Dag kom paa meget nært Hold af en Flok Rensdyr, og hvor vi den anden Dag vandrede i 2½ Time over en Bræ, knyttet sammen i et eneste langt Tov, og hvor vi en 3die Dag befandt os paa Skandinaviens højeste Bjerg, — det staar ihvert Fald for mig som den største Oplevelse i den Tid, jeg har —“

Idet samme ringer det, og Vøgg lukker op for 2 af sine Patruljeførere, der kommer for at fortælle om Planerne for deres Patruljelejr i Efteraarsferien, men endnu inden de faar begyndt, spørger Vøgg dem: „Hvad er jeres største Oplevelse i den Tid, I har været i Vedels Egne?“

ENDNU TRE HASSELBALCH-NYHEDER

BYENS BOGHANDLERES BEDSTE BØGER
ER ALTID FRA HASSELBALCH

MECCANO

TIL 1927

Drenge! Vær Bygmestre!

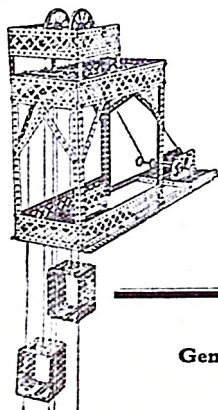
Har du nogensinde set de store Bindebjælker, malede røde eller grønne for at beskytte dem mod Rust, svunget op og sat paa Plads paa en taarnhøj Bygning under Opførelse? Det er saadan, du bygger med Meccano de samme Bygninger i Staal og nu har du Farven paa tillige.

Iaar er alle Meccano-Dele farvede. Virkelige Maskinfarver — grønt og rødt. Det bliver meget smukt, eftersom den indviklede Ramme til din Model bygges op, at se, hvordan Farverne giver den en forhøjet Skønhed.

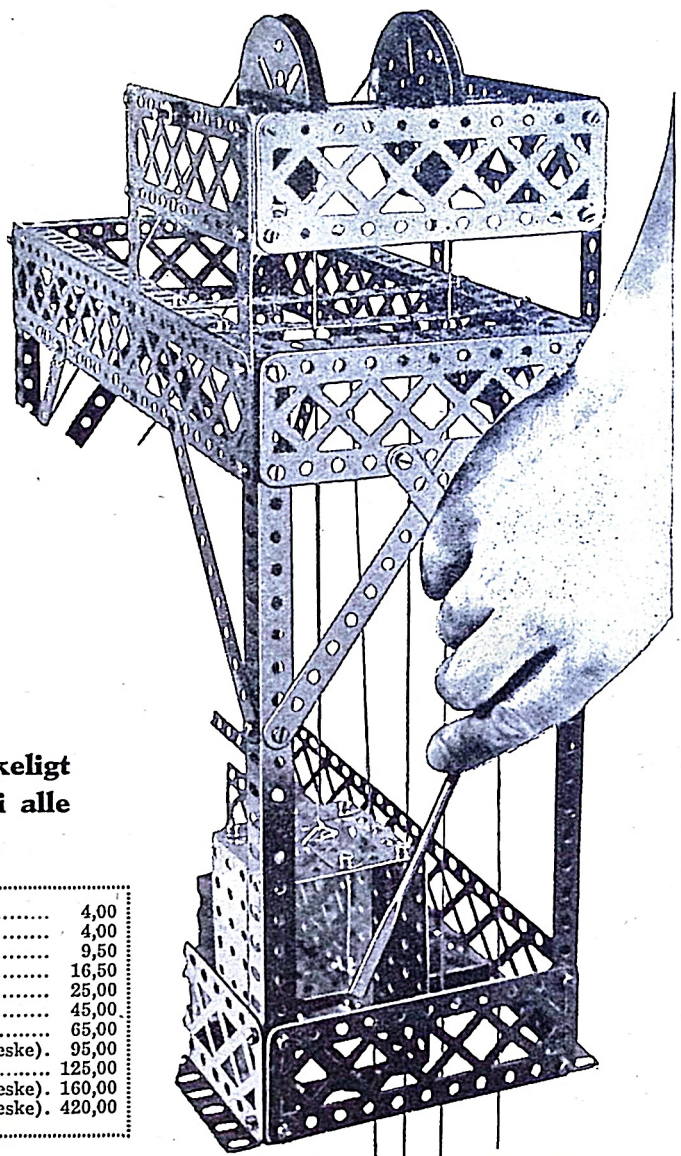
Tænk engang, hvor godt dette smukke vertikale Grubehejseanlæg kommer til at se ud i Farver. Og det er blot en af de Tusind lige saa smukke og nøjagtige Modeller, som alle Drenge kan bygge med den nye Meccano.

Forlang Meccano.

**Der findes intet andet virkeligt
Ingeniørsystem. • Faas i alle
Legetøjsforretninger.**

Meccano Æske Nr. 00	4,00
— Nr. 0	4,00
— - 1	9,50
— - 2	16,50
— - 3	25,00
— - 4	45,00
— - 5 (Papæske)	65,00
— - 5 (Foræringsæske)	95,00
— - 6 (Papæske)	125,00
— - 6 (Foræringsæske)	160,00
— - 7 (Foræringsæske)	420,00

Fabrikant: Meccano Ltd. Liverpool. England.

Generalagent: FR. FRÉMINIUR, 1 Rue des Bogards, Bryssel, Belgien.

I alle Forespørgsler bedes angive No. 39.

„Jotunheim“ ryger det ud af dem begge to paa en Gang, og den ene tilføjer: „Navnlig da vi var hos den gamle Gubbe Knud Vole i Gjuvashytten, selv om jeg heller aldrig glemmer, da Grisen aad din Bergans-Meis.“

og den blændende Sol spillede i de vældige Snemasser og skabte en Kontrast mellem Lys og Skygge, som jeg aldrig glemmer — det var Jotunheim.

Vi hang deroppe i halvanden Time rundt omkring paa Klipperne, fortabte

„Der kan du selv se“ — siger Vøgg — „men spørg du hellere dem ud i Stedet for at interviewe mig, det er dog til syvende og sidst deres Oplevelser, det kommer an paa, og ikke mine.“

„Naa ja, lad mig saa høre lidt om den Bratur.“ siger jeg til den ene, som straks udtaler sig om det spændende i at vandre i ca. 2½ Time over Smørstabsbræen, hvor alle 20 Spejdere var bundet forsvarligt sammen i et eneste langt Tov af Hensyn til eventuelle Revner, og hvor det var en saa tæt Taage, at den forreste kun kunde se de 5 nærmeste bag ved sig.

„Vilde en Smule klart Solskin ikke have haft sin Charme?“ indskyder jeg — men han fortsætter uanfægtet: „og saa var det den største Karavane, der nogensinde er gaaet over den Bræ, og til lige med den yngste, der nogensinde har været med.“

Den anden af de 2 Fyre opfattede imidlertid mit Spørgsmaal, som aabenbart faldt fuldkommen til Jorden og gjorde mig helt flov, idet hans haanlige Besvarelse gav mig Forstaelsen af, at al Slags Vejrlig er lige vidunderligt for en Naturelsker, og han fortsatte:

„Det straalende, skarpe Solskin fik vi jo der, hvor vi netop havde Brug for det, nemlig paa Gallhöpiggen.“

„Gallhöpiggen.“ vovede jeg at udtale, idet jeg lod ham ane min geografiske Uvidenhed.

„Ja — det højeste Bjerg i Norge, det er 2 Tusind 5 Hundrede og nogle og tres Meter højt,“ — svarede han overbærende — „og man havde deroppefra en Udsigt paa indtil 100 km bort, og overalt var der kun Sne og Bjerge —

i Betagelse over de fantastiske Klippeformationer, og samme Eftermiddag oplevede vi tillige, 17 af os, at løbe paa Ski midt i Juli Maaned.“

Da Vøggs to Herrer Patruljeførere noget senere var gaaet, spurgte jeg ham: „Hvad var det med Grisen, der spiste din Rygsæk?“

„Aah — det var bare en Kæmpeorne, der ved Spiterstulen undersøgte min Rygsæk, men da den havde smagt paa Jodflasken, var dens Nysgerrighed tilfredsstillet. Men min Sovepose bærer endnu Men af dens Tænder — du ved nok, dem der vender opad — og af Bergans Meisen er der nu kun Stativet tilbage.“

Thorkel Vøgg falder lidt i Tanker — dog kun et Øjeblik, saa smiler han: „Jo givet, Jotunheim er hidtil den største Begivenhed i Troppens Liv og Virksomhed.“

Lommebog for == Skoleelever

Pris 1 Kr. 75 Øre

Faas i enhver Boghandel
RICHTERS FORLAG

Var det ikke helt morsomt, om et af dine mange Fotografier kunde egne sig som Forside? Vi sender dig kontant 5 Kroner, men hvad er det ivoirigt mod din Fotograf-Ære?

Send os nogle til Udvalg.

Et Fotografiapparat

Er den bedste Julegave
til en Spejder.

Apparater fra
Kr. 8,50 paa Lager

Heinrich & Poulsen

Højbroplads 6

København K.

Telf. 1428

Telf. 8728

HARALD BØRGESSEN

FREDERIKSBERGGADE 28 - TLF. CENT. 689

Vintersportsartikler.

Badminton, Bordtennis, Spil,

Boxehandsker, Fægterekvisitter, Spejder-Artikler.

Kom ind og faa min Ønskeseddel for Jul.

APM Rulle-
Film.

Regnfrakker og Vindjakker

I alle Kvaliteter og til billigste Priser.

Uniformer og Udrustning

faas

bedst og billigst

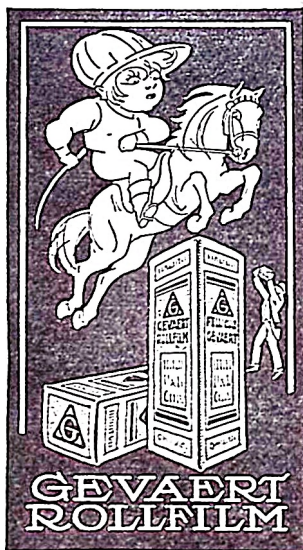
det gamle Spejderdepot

Studiestræde 30 II

I. ULRICH

Tlf. C. 3186

Leverandør til Forbrugsforeningen for
Embeds- og Bestillingsmænd, samt Læger.

Der er i den senere Tid rettet mange skarpe Angreb paa vor Ungdomslitteratur. Man hævder, at den baade er skadelig og demoraliserende.

Det er rigtigt, at der findes „braadne Kar“ ogsaa indenfor Ungdomslitteraturen, men dette skyldes dog, sikkert først og fremmest den Ligegyldighed og ligefremme Ringagt, som saavel Litteraturens Mænd som Pressen har vist denne Litteraturgren. Dette har fristet baade Forlag og Forfattere til at lave Spekulation, saaledes at man producerede Drengébøger i en Mængde, der laa ud over alle Grænser. Ja, det var i 1925 saaledes, at samtlige københavnske Forlag udsendte ialt ca. 100 Bøger for Ungdommen, hvilket vil sige mindst det halve for meget. Men naturligvis kunde selv meget læselystne Dreng slet ikke naa at læse alt dette, og da der nu endelig fra Kritikens Side blev skredet ind mod Overproduktionen, havde Ungdomslitteraturen i Virkeligheden reguleret sig selv, saaledes at man allerede i dette Efteraar er nede under Halvdelen af, hvad der produceredes 1925. Dette er en glædelig Forandring, saa meget des mere, som Markedet nu er overskueligt.

Vi skal i det følgende forsøge at give en kort Vejledning i, hvad der har særlig Interesse i dette Efteraars Drengébøger. Der findes meget godt imellem, og forhaabentlig lykkes det at give Læserne et Indtryk af, hvor det gode er at finde.

Niels Aage Svane.

A. Chr. Westergaard: Klit Per's Kamp.
(Hasselbalch).

Forfatteren A. Chr. Westergaard har som Fortsættelse paa sin udmærkede Drengébog, „Klit Per“, udsendt „Klit Per's Kamp“, hvor Hovedpersonen er blevet seksten Aar og fortsætter sine ihærdige Bestræbelser for at holde det lille vestjyske Fiskerhjem, hvor baade Far og Mor er bort, oven Vande.

Det er en Glæde atter at høre Hr. Westergaard fortælle om Vestkysten og den vestjyske Befolkning. Ingen kan i Øjeblikket som han skabe en Stemning saa mættet med Klitter, Kulde og Storm,

Fiskernes trange Kaar, men alligevel Kærlighed til Klitten — og gennemføre den til de mindste Enkeltheder.

Og det er med Glæde, man erfarer, at han til Foraaret vil udsende en tredje og sidste Klit Per-Bog — „Klit Per's Sejr“.

N. Aa. S.

Viggo Rehlund: Jeppe. (Hasselbalch).
Hvis Viggo Rehlund vilde skrive lidt mindre, vil han sikkert naa betydelig bedre Resultater, end han gør. Han havde en vellykket Start paa Forfatterbanen med den lille fornøjelige Fortælling „I sidste Klasse“, mens de senere „Byens Børn“, „Ferie paa Næsgaarden“ samt denne nu udkomne lille Bog „Jeppe“, kun udmærker sig ved et letløbende og flydende Sprog. Der mangler baade Handling og noget egentligt Motiv. I „Jeppe“, der for en stor Del er flikket sammen af Noveller, som Forfatteren tidligere har skrevet i forskellige Blade, er Hovedpersonen en lille, udspekuleret Knægt, der sammen med en Skolekammerat foretager forskellige Gavgtyvestreger, men disse Gavgtyvestreger er hverken særlig morsomme eller særlig originale.

Niller.

Bodil Berg: Skolen ved Elven. (Hasselbalch).

Som første Del i en Serie Gavebøger beregnet for Ungdommen i 15—18 Aars Alderen foreligger „Skolen ved Elven“, der giver et smukt Billede af en norsk Kostskole for unge Piger. Meget sker der ikke i den lille norske Bygd, men i et særlig livfuldt og originalt Sprog fortælles om de forskellige Pigebørn, og deres mange baade muntre og alvorlige Smaaoplevelser. Midtpunktet er den lille 14-aarige Præstedatter, Inger, der skildres saa indtagende, at hun ganske tager Læseren om Hjertet.

Hvis man skal tro Titelbladet, er Fortællingen skrevet af en Debutantinde ved Navn Bodil Berg, men ved Gennemlæsningen faar man let det Indtryk, at Navnet er et Pseudonym, bag hvilket der skjuler sig en kendt Forfatter, idet nemlig det ganske særegne Sprog er behandlet med en Overlegenhed, som sikkert kun en rutineret Forfatter kan gøre det.

Helt igennem en smuk Bog.

N. Aa. S.

Ebbe Nielsen: Luf — og de andre.
(Hasselbalch).

Den unge Forfatter Ebbe Nielsen fortsætter i denne Bog sin Fortælling om Livet paa Sorø Kostskole, og hvad der kunde siges om Forgængerens, som Forfatteren kaldte „Trekanten“, kan ogsaa siges om „Luf“. Hverken mere eller mindre. Hr. Ebbe Nielsen kan skrive en baade fornøjelig og frisk Bog, men det er, som allerede tidligere sagt, ikke nogen god Idé at skildre Sorøerlivet. Det har Forfatteren Adolph Stender givet et fortræffeligt Billede af gennem sine

fire Soranerbøger, og hvad Ebbe Nielsen fortæller os, er alt sammen gammelt, og derfor uden synderlig Interesse.
Niller.

Hermann Jensen: Naquas sidste Kamp.
(Chr. Erichsen).

Herman Jensen, der mange Gange har bevist, at han har et godt Greb paa at skrive en med Spænding ladet Fortælling for Drengene, fortæller i sin nye Bog, „Naquas sidste Kamp“, om en ung Københavner, der søger ned til sin Onkel i Sydafrika, i hvis Virksomhed han kommer. Begyndelsen gøres som almindelig Kontorist, men ved en Begivenhed, som straks synes at skulle blive skæbnesvanger for ham, faar han Lejlighed til at virke som en Slags Privatdetektiv paa en dramatisk Rejse med Diamanter. Derefter kommer han til at deltage i den „sidste Kamp mod Naqua“.

Med sine spændende Episoder vilde Bogen sikkert egne sig udmærket til en Filmatisering. Handlingen er godt konstrueret, og hvad mener man om at se Hetlen bevæge sig paa Taget af det sydafrikanske Eksprestog, mens det er i fuld Fart? Men som Bog betragtet tror vi, at den hører til den Gren af Ungdomslitteraturen, som de læselystne Drengene er ved at blive trætte af.
Niller.

Ejnar Schroll: Svip og Pløk. (Hasselbalch).

Hr. Ejnar Schroll lader kun høre fra sig i Ny og Næ og i al Beskedenhed, men hans Bøger er morsomme og har deres mange Læsere. I „Svip og Pløk“ fortæller han om to 14-aarige Københavnerdrengene, der slet ikke er overnaturlige Helte, men friske og naturlige Drengene, der foretager en Sommerferieudflugt til Møns skønne Kliner. Både undervejs og ved Maalet oplever de forskellige Eventyr, der er krydret med saavel Spænding som Romantik, og summa summarum er Fortællingen saa morsom, at man gerne tilgiver Forfatteren, at Sproget ikke alle Steder er lige udsgt.

Bogen vil være udmærket for de 10—14-aarige.
Niller.

James Harrison: Den underjordiske By.
(Hasselbalch).

Denne Beretning om en en Rejse til en underjordisk By er ikke kedelig, og navnlig vil den mere Drengene, der interesserer sig for moderne Teknik, idet der gives en fornuftig Skildring af, hvilke Forholdsregler, man har maattet

træffe, for at bevare Livet i denne uægtelig godt skjulte underjordiske Verden.
Niller.

Gunnar Jørgensen: Paa Kostskole.
(Hasselbalch).

„Paa Kostskole“ er en virkelig udmærket Bog. Forfatteren skildrer her Kostskoleliv i alle dets Afskygninger, og hver enkelt Type i hele den lange Fortælling er skildret med en Forstaaelse, der er langt ud over det almindelige.

Gunnar Jørgensen har i nogen Grad ændret sin Produktion. Det er ikke længere den vanvittige morsomme Skolehistorie, der er hans Emne. I Stedet søger han at fortælle baade Lærere og Forældre, at Skoledrengene ogsaa er Menesker med deres særlige Kampe. Og Bøgerne har ikke tabt derved. Tvertimod.
N. Aa. Sv.

Rich. Crompton: William den Uforbederlige. (Hasselbalch).

Ak ja, han gaar her lyslevende og finder hver Dag paa „Numre“, som er langt „bedre“, end de skildres i Bogen, og hver Aften lægger han sig til Hvile med samme gode Samvittighed som William: „Jeg skal lige love for, jeg har hjulpet til i Dag“ — og saa har han aldrig lavet saa mange Ulykker som den Dag. — Men køb alligevel Bogen om „William“, for du ved dog vist ikke til fulde, hvor meget han kan finde paa og naa at være med til paa en enkelt „god“ Dag. Den udmærkede Julegave-Bog for 12—15-aarige er gennemillustreret af Avel Mathiesen. („Gamle Uv“).

Hans Kyrre: Konger og Kampe.
(Chr. Erichsen).

Historiske Fortællinger har deres store Berettigelse indenfor Ungdomslitteraturen. Hans Kyrre giver her en Skildring fra Ansgars Ankomst til Danmark og hans Arbejde for at indføre Kristendommen; Handlingen er henlagt til den lille Landsby Sliesminne, hvor han i tre Aar vandrer som en Skikkelse fra en lysere Verden. Meget sker der paa disse Tider i den lille By og dens Omegn, men inden Ansgar rejser derfra, knejser et Kirkespir paa en graa Trækirke.

Bogen bør finde mange Læsere.
Niller.

Lommebog for Spejdere — 1928 (Greisens Forlag) red. af Knud Jensen. En fortrinlig, lille Lommebog for Spej-

dere og rigtigt spejdermæssigt redigeret (alene det, at Første Hjælp — Side 188 i Indholdsfortegnelsen er trykt med fede Typer, saa det straks fanger Øjet, er saa herligt spejdermæssigt).

Det er umuligt at gaa dybere ind paa alt, hvad Lommebogen indeholder — alt, ja det er alt.

Særligt maa dog maaske fremhæves Ove Holms Artikel om Udenlandsrejser med alle de nødvendige Oplysninger om alt og for alle.

Jeg forstaar ikke.. den Spejder, der kan undvære denne lille, herlige Lommebog.
T. G.

POUL HOLM
SILKEGADE 11 - TELEFON 3082
KØBENHAVN K.

Nyttige Julegaver

Nyttige Julegaver

Alt i Sport

Rekvisitter
og Dragter.
Fodbold,
Gymnastik,
Tennis,
Svømming,
Athletik
m. m.

Spejd altid efter

Mærket **Tro Ben i Ringen**
naar De kober Sæbe
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
ægte
Worning & Petersens
Xeroformsæbe
Overalt — over alt

DANSK REJSEBUREAU
udsteder alle
Jernbane-, Dampskibs- og
Soveplads-
Billetter.
Til. 8048. AMAGERTORV 24. Til. 8051
København.

Konditor Henning Klenz

St. Kongensg. 12 — Cent. 5011

De bedste Kager, Chocolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

H. Buchhave: Paa Kryds og Tværs.
(Hasselbalch).

Hr. Buchhave har tidligere udmærket sig ved at kunne skrive en udmærket Skolehistorie, men naar han tidligere har søgt at omsætte dette i en fortløbende Bog, har der meget ofte manglet baade Linje og Tendens. Men i „Paa Kryds og Tværs“ mærkes det, som Forfatteren er blevet langt mere sikker i baade Form og Emne, saaledes at Fortællingen foruden paa mange Steder at være morsom, virkelig rummer en samlet Handling. Denne drejer sig om en moderløs 14-aars Dreng, der fører sine stille Kamp mod Tilværelsen, mens hans Far rejser som Maskinmester, og ofte er Skiltringen saa rørende, at man uvilkaarlig følger Trang til at viske en Taare bort.

Buchhave fortjener Ros for denne Bog. Forhaabentlig faar han ogsaa Glæde af den. Niller.

Marius Dahlsgaard: Børnene fra Strandbjerg. (Hasselbalch).

Marius Dahlsgaard forbliver i denne sin nye Bog for en Gangs Skyld paa Landjorden, hvor han giver en herlig Fortælling om to Børn, den 13-14 aarige Hans Berg og hans noget yngre, lille, tapre Venindes eventyrlige og dristige Oplevelser under en spændende Smuglerjagt i Omegnen af den lille Fiskerby, hvor de har deres Hjem. Ganske paa egen Haand foretager de to Børn en Mængde Undersøgelser, som bliver den egentlige Grund til, at Skovmysteriet, som længe har beskæftiget Sindene bliver opklaret.

Hvis man en Vinteraften, naar Ilden buldrer i Kakkellovnen, og Stormen pisser Regnen mod Vinduerne, vil have sig en hyggelig Time, bør man læse denne Bog, som ikke alene er underholdende, men ogsaa hører til den Lektüre, som man ikke glemmer. N. Aa. S.

Jürgen Jürgensen: Høvdingsønnen.
(Hasselbalch).

Kaptajn Jürgen Jürgensens nye Bog er Efteraarets glædelige Begivenhed indenfor Ungdomslitteraturen. Forf. skildrer i denne Fortælling paa en sjælden frisk og indtagende Maade en lille Negerdreng fra det Øjeblik, da hans Fader, den gamle Hørding, dør, og Drengen staaar som Arvtager til hans Trone, men renoncerer paa denne Værdighed og flygter bort med et Par Kammerater for at møde det store Eventyr, der kaldes den hvide Mand. Disse Drenge Oplevelser underrejs, deres primitive og ofte vidunderligt pudsige og rørende Opfattelse af de Ting, de møder paa deres Vej er skildret aldeles mesterligt, ligesom Drenge Læraar i den franske Koloni og hans Hjemkomst til Lands-

En god Bog er den bedste

Julegave.

Julekort fra 1 Øre.

Dennisons Crepe.

Stort Udvalg af indbundne Bøger.

Silkegade 4

Køb hos Greisen

Telf.

C. 4619 13318

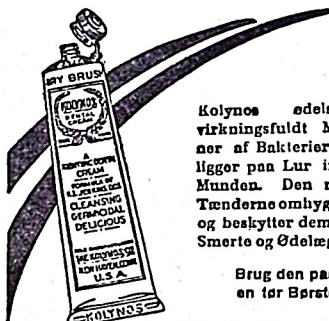
Fotografi-Rammer

EMIL L. OLSEN

SKINDERGADE 22

TELEFON BYEN 3192

EFFEKTIV

Kolynos ødelægge, virkningsfuldt Millioner af Bakterier som ligger paa Lur inden Munden. Den renses Tænderne omhyggeligt og beskytter dem mod Smerte og Ødelæggelse

Brug den paa en tør Børste

KOLYNOS
TANDPASTA

byen, som han nu vil lede ind i nye og bedre Forhold, er skildret med det selvoplevedes hele Friskhed. Kort og godt — en særdeles fortræffelig Bog, og en Drengbog, der er ikke saa lidt ud over det almindelige.

Torvald Kphl: Astronomiske Husven.

Den danske Astronomis Nestor, Hr. Torvald Kphl, har udsendt sin „Astronomiske Husven“ i moderniseret Skikkelse og smukt udstyret med nydelige Vignetter.

Paa en yderst simpel Maade gør den Rede for alle almindelige astronomiske Fænomener; og den er saa langt fra at være kedelig. Torvald Kphl tager Læseren blidt, men bestemt i Nakken og faar ham til selv at se paa Stjernehimlen — saa kommer Interessen af sig selv.

Denne nye Udgave, der har bevaret alle den første Udgaves gode Egenskaber, maa hilses med stor Glæde.

Vi anbefaler alle vore Læsere at stifte nærmere Bekendtskab med den.

Aschehoug, Forlag, har udsendt:

Marius Dahlsgaard: Drengeind.

Marius Dahlsgaards Smaaforestillinger har vundet stor Yndest og anvendes i stor Udstrækning til Oplæsning. Det Dusin Fortællingsamlinger og mindre Bøger, han tidligere har udsendt, er alle udsolgte.

„Drengeind“ indeholder seks Historier, dels af munter, dels af alvorligt Indhold. Egner sig fortræffeligt til Oplæsning.

Anders Vester: Han naaede det.

En Spørtælling — netop saadan som en rask Dreng ønsker det.

Er dette ikke Anbefaling nok?

E. Jespersens Forlag har udsendt følgende 3 Bøger:

Christian Reinhard: Den Tusinde Mand. Nutidsskildring fra Spejders Verden, behandler især Kammeratskabslivet. En fortræffelig Bog.

Niels Meghn: Sejrskrigen.

Skildring fra Trediveaarskrigen. Ret interessant, men tungt fortalt.

S. T. Thyregod: Svantevits Offer.

Skildring fra Krigen mod Venderne og Arkonas Fald. Bogens Helt er en 14-aarig Dreng, som ved sin kloge og dygtige Optræden gør sine Landsmænd store Tjenester. En udmærket, fængslende og godt skrevet Bog for Ungdommen.

Preben.

HVOR? HVEM? HVAD? HVORLEDES? HVORDAN?

(Fortsat fra Side 19.)

Pas paa!

Fra det internationale Bureau i London har vi modtaget følgende:

En ung Mand ved Navn *Leon Reich*, som udgiver sig for østrigsk Spejder er paa Rejse i Europa. Han er døvtum og er i Besiddelse af Papirer, der bærer Paategningen: „Reichspadfinderbund, Wien“.

En tidligere østrigsk Spejder, som er nægtet Spejderpas, er ligeledes paa Rejse i Europa, uden at have Midler til Rejsen. Hans Navn er *Lothar Zauner*.

Ingen Hjælp af nogen Art maa ydes ovennævnte, der ikke er Spejdere. Indberetning om deres Tilsynkomst i Danmark skal straks indberettes til Korpskontoret.

Foranlediget af forskellige Spørgsmaal

skal Redaktøren oplyse, at den næste Jamboree foregaar i England 1929 de første to Uger i August,

- man kan tage derover enten i Trop eller alene,
- der bliver et samlet dansk Hold,
- Prisen bliver omtrentlig 250 Kroner. at den gamle Hilsen med venstre Arm eller Haand over Brystet helt er afskaffet,
- en Fører hilser ved at føre Haanden med 3 Fingre strakt til Hatten,
- den paa Ryslinge anbefalede særlige Flaghilsen er ens for alle Spejdere — saavel Drengene som Førere, nemlig højre Arm strakt, pegende mod Flaget, 3 Fingre strakt.

Hurtigtegner til Spejderfester o. l.

Bankassistent *Leo Petersen*, velkendt fra Tegninger i vore Ungdomsblade, beder os meddele, at han stadigt gerne er til Tjeneste som Hurtigtegner ved Spejderfester o. lign., idet han paa denne Maade haaber at bevare Kontakten med sine gamle Spejderkammerater.

Hr. Leo Petersens Adresse er Jagtvej 19, København L., Telefon Central 1, Lokal 54, Aften Nora 3669 vega.

BUDSKABET TIL GARCIA

De indkomne Løsninger er nu gennemgaaet og bedømt under elskværdig Medhjælp af Herr Kontorchef *Gammelgaard*, „Kraak“.

De indsendte Løsninger vidner om et ihærdigt Arbejde.

Af Løsningerne præmieres følgende:
1. Tropsfører *R. Eliassen*, Frederiksværk:
En Vejviser.

2. *Knud Andersen*, Frederiksværk Trop:
„Minderige Huse“.
3. *Kaj Lauritzen*, Assens Trop: Krak:
„Sjælland og Fyen“.
4. *Kjeld Lønberg*, K. F. U. M.-Sp. 1. Div.,
3. Trop: Kraks Lommevejviser.
Desuden faar hver et Eksempel af
Kraks Kort over København.
Præmierne vil blive tilsendt Vinderne.

Faas overalt.

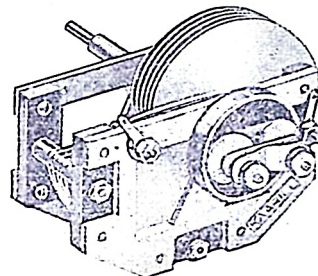
Hvorfor! revner Overlæderet?

Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsværte, saa revner Læderet aldrig. — Saa har De:
Altid blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder.
A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev. 11. Tlf. 5092-12687.

KAARILLS LOW-LOSS KONDENSATORER

Nr. 103

Højeste Nyttevirkning

Finindstillingen virker paa hele Pladesættet med Udveksling 1:55.
Eet Huls Montering.

Engros:

L. L. KAARILL

København K.

Tlf. 2701 — 3701 — 4701 — 6701

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVÉ'S

Leverpostej, Kødretter, Fiskeretter
og Tidemands Frugtsafter
og Marmelader.

Faas hos alle Købmænd,

Marius Dahlsgaard: Drengesind

Kr. 2,00, kart. 2,50.

6 Historier, dels af muntert, dels af alvorligt Indhold. Fremhæves maa „Var han en Kryster?“, der taler til noget af det bedste i enhver Dreng, og den muntre Spøg „Rødt Haar“.

Anders Vester: Han naaede det

Kr. 2,50, kart. 3,00.

En spændende Sofortælling — saadan som en rask Dreng holder af den — om en Georg Stage Dreng, som er kommet ud med en Fiskerkutter, der viser sig som Spritsmugler, og her oplever lidt af hvert. Derfra kommer han med „Vestkysten“ og naar til sidst sit Maal, at komme med Switzer.

— I alle Boglader. —

H. Aschehoug & Co. Dansk Forlag

ROLF KRAKES TROP (THURØ)
afholdt en Basar med alt, hvad dertil hører, lige fra Spaantelt til Udsalg af Hvidkaal, Søndag den 30. Oktober med det smukke Resultat af et Nettooverskud paa 1600 Kr., som Berserkerne nu i Vinterens Løb skal have bygget et Hus for.

At Resultatet blev saa godt, skyldes især det, at Folk herovre nu ser med Velvilje og Forstaaelse paa Spejderbevægelsen, og at alle, saavel den mindste Ulveunge som Tropsraadsformanden arbejdede med Liv og Sjæl paa Forberedelserne, saaledes havde „Fib“ et særlig stort Forarbejde med at udstede Lødsedler og ordne sine to Tombolaer, der ogsaa øvede vældig Tiltrækning paa Publikum hele Tiden, mens Basaren stod paa.

Men hvad der særlig hjalp os ud over alle de Vanskeligheder, der kan være med at faa en Basar til at klappe programmessigt, var den Komité af Spejdermødre og Søstre, som baade hjalp os at arrangere og sælge Gaverne.

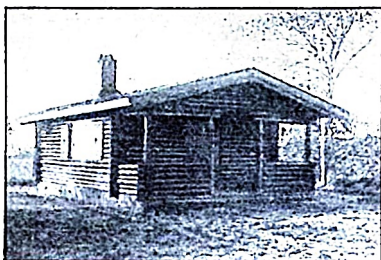
Samtidig med Basaren var det lykkedes os at faa 4 Kunstnere fra Svendborg til at give Underholdning i den tilstødende Sal: Fru Møhl, hvis Børnesange Kordegn Vaaben illustrerede lige saa hurtigt, de blev sungne til Klaverakkompagnement af Fru Artoff, hvis Mand Redaktionssekretær Artoff læste nogle af Ewalds Eventyr, som Vaaben ogsaa illustrerede.

Rolf.

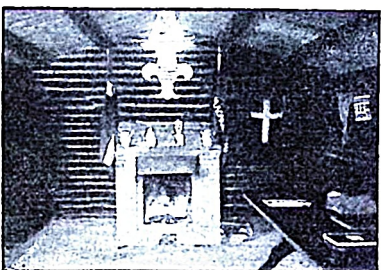
KONG MAGNUS TROP

(Askov og Vejen)

indviede sit Tropsus „Blokken“ Søndag den 18. September med en Festlighed, hvori deltog en stor Forældre-kreds, Repræsentanter for Sogneraad,

Tropshuset „Blokken“ — Tilhører Kong Magnus Trop, Askov og Vejen.

Det indvendige af „Blokken“ — her kan ca. 60 Spejdere med Lethed holde Møde.

Skoler og Presse, Divisionschef Sagfører Mading, Divisionsraadsformand Lektor Nørregaard og de derboende Troppes Førere.

Divisionschefen for Kongsaa-Divisionen indviede Huset, Flaget blev hejst for første Gang og der blev talt af Lektor Nørregaard, Tropsfører Hende og flere af Forældrene. Derefter blev Gæ-

sterne vist om, og trakteret med Chokolade og Kager af opvartende Spejdere.

Huset er et rigtigt Biokhus, af tjærede Granstammer med Græstørv paa Taget, indvendig er der en dejlig Pejs, faste Slagbænke med særskilte Rum for hver Patruljes Materiel, for Arkiv, Værktøj etc. Paa Lillen over Pejsten staar:

Sæt Maalet højt
Kong Magnus Trop!
Vær uforsagt,
giv aldrig op! —

Lørdag den 29. og Søndag den 30. Oktober modtog „Blokken“ for første Gang liggende Gæster: Ribe Trop som sammen med Kong Magnus Spejderne og 4. Haderslev Spejdere, der var i Følge med Divisionschefen, samledes til et festligt „Lejrbaal“ med Underholdning og Kaffedrikning. De 15 største Spejdere sov i „Blokken“ og der viste sig at være rigelig Plads, god Varme og god Ventilation.

Om Søndagen udkæmpede Ribe, Vamdrup og Kong Magnus Troppene en drabelig Turnering, der havde til Udfald, at Kong Magnus' Trop vandt Divisionens Standerplade for bedste samlede Resultat, „og (Ak ve! Hvilke velopdragne Værter) ogsaa tog de tre andre Præmier for Forhinderings-Orienteringsløb, Altmuligmandsopgave og Samariteropgave. Om Eftermiddagen samledes Værter og Spejdere til et forrygende Kaffebord paa Hotellet i Vejen, hvor Præmierne uddeltes, og Taler og Sange vekslede i munter og alvorlig Blanding.

Tropshuset „Blokken“, der ogsaa er Tropslokale, er nu indmeldt i Vandrehytterens Tal, Velkommen Sommer og Vinter! Der er Hjerterum og Husrum for alle Spejdere.

I. C. Heuch.

Det Danske Spejderkorps.

Korpskontor:

Bornholmegade 1, K.

Tlf. Palæ 2801.

Kontortid 12-17, Lørd. 12-14,

Mandag 12-17 og 19-21.

Giro 2284.

Spejdernes Magasin:

Redaktion:

Kaptajn Torry Gredsted,
Tølløse Kost- og Realskole.

Box 10. Telefon: Tølløse 147
(bedst 12-1 og 6½-7½).

Expedition: Korpskontoret,
Bornholmegade 1. K.

Annoncer:

Divisionschef Banner-Jansen
ved Bureau 8015.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet).

Redaktion:

Lærer Aage Jørgensen,
Realskolen, Frederiksværk,
Box 15.

Expedition: Korpskontoret

Officielle Depoter:

A/S. Lembekes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset)
Nørregade 15, K.

A/S. Spejder
Munderings Magasin,
Landemærket 3, K.

UDKASTEN

NEFA

den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

den praktiske Lygte
for praktiske Folk.

Lygten for Scouts.

A/s NEFA

DALSLANDSGADE 11 — TELEFON: AMAGER 1858

Til Tropsførererne.

Rekvissitionssedlerne for Julenummeret (= Jan. Nr.) maa være Ekspeditionen (Korpskontoret) i Hænde senest 5. Dec, Skulde der monstro være een eneste Spejder i Deres Tropp, der ikke kunde ønske sit Korpsblads Julenummer. Forhaabentlig ikke. Spørg dem i hvert Fald derom.

KØR TIL VERDENS ENDE
PAA

SKØNNING & ARVES
CYKLEDÆK
OG SLÆNGER

KNAGENDE
STÆRKE

EXTRA PRIMA KVALITET
SKØNNING & ARVES
CYKLEDÆK
OG SLÆNGER

HELLESENS RADIO LAVSPÆNDINGS- BATTERIER

i Stedet for Akkumulatorer.

Billig i Anskaffelse. — Altid klar til Bug. —

Ingen Pasning. — Ingen Opladning.

Renligt og behageligt i Brugen.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

H. HALMØE

CORTADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

BYENS REPRODUKTIONSANSTALT
• AKTIE- • SELSKAB •
CLICHÉER AF • HVER ART •
• FREDERIKSBORGGADE •
• TELEFON: * 5 * BYEN 7750. •

